

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 20 maj 2019
(OR. en)**

**2015/0287 (COD)
LEX 1917**

**PE-CONS 26/1/19
REV 1**

**JUSTCIV 38
CONSOM 44
AUDIO 21
DATAPROTECT 32
DAPIX 44
DIGIT 27
CODEC 332**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
OM VISSA ASPEKTER PÅ AVTAL OM TILLHANDAHÅLLANDE
AV DIGITALT INNEHÅLL OCH DIGITALA TJÄNSTER**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2019/...**

av den 20 maj 2019

**om vissa aspekter på avtal
om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 264, 20.7.2016, s. 57.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 april 2019.

av följande skäl:

- (1) Den tillväxtpotential som finns i e-handeln i unionen har ännu inte utnyttjats till fullo. Strategin för en inre digital marknad i Europa tar på ett övergripande sätt upp de viktigaste hindren för utvecklingen av gränsöverskridande e-handel i unionen i syfte att frigöra denna potential. Åtgärder för att säkerställa bättre tillgång till digitalt innehåll och digitala tjänster, och underlätta för företagen att tillhandahålla digitalt innehåll och digitala tjänster, kan bidra till att ge unionens digitala ekonomi en skjuts och stimulera allmän tillväxt.
- (2) Enligt artikel 26.1 och 26.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen besluta om åtgärder i syfte att upprätta den inre marknaden eller säkerställa dess funktion, varvid den inre marknaden ska omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster säkerställs. Enligt artikel 169.1 och 169.2 a i EUF-fördraget ska unionen säkerställa en hög konsumentskyddsnivå genom åtgärder som beslutas enligt artikel 114 i EUF-fördraget inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden. Detta direktiv syftar till att hitta rätt balans mellan att uppnå en hög konsumentskyddsnivå och att främja företagens konkurrenskraft, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.
- (3) Vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster bör harmoniseras, med utgångspunkt i en hög konsumentskyddsnivå, för att uppnå en verklig digital inre marknad, öka rättssäkerheten och minska transaktionskostnaderna, särskilt för små och medelstora företag.

- (4) Företagen, särskilt små och medelstora företag, drabbas ofta av merkostnader till följd av skillnader mellan de tvingande nationella reglerna om konsumentavtal och oklarhet om vad som gäller när de erbjuder digitalt innehåll eller digitala tjänster över gränserna. Företagen drabbas också av kostnader för att anpassa sina avtal till särskilda tvingande regler för tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster som redan tillämpas i flera medlemsstater, och som leder till skillnader i tillämpningsområde och innehåll mellan de särskilda nationella regler som reglerar dessa avtal.
- (5) Konsumenterna känner sig inte alltid trygga när de köper över gränserna, särskilt när det sker på nätet. En av de viktigaste orsakerna till konsumenternas bristande tillit är osäkerhet om vilka konsumenträttigheter som gäller och avsaknad av en tydlig avtalsrättslig ram för digitalt innehåll och digitala tjänster. Många konsumenter upplever problem när det gäller kvaliteten på eller tillgången till digitalt innehåll eller digitala tjänster. Det kan till exempel handla om att erhålla fel eller bristfälligt digitalt innehåll eller digitala tjänster, eller om att inte kunna komma åt det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i fråga. Resultatet blir att konsumenter drabbas antingen ekonomiskt eller på annat sätt.
- (6) För att åtgärda dessa problem bör såväl företag som konsumenter kunna förlita sig på fullt harmoniserade avtalsrättigheter på vissa centrala områden rörande tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster runt om i unionen. En fullständig harmonisering av vissa huvudaspekter i lagstiftningen skulle leda till betydligt större rättssäkerhet för konsumenter och företag.

- (7) Harmoniserade konsumentavtalsrättsliga regler i alla medlemsstater skulle göra det lättare för företag, särskilt små och medelstora företag, att tillhandahålla digitalt innehåll och digitala tjänster i hela unionen. De skulle ge företagen en stabil avtalsrättslig miljö när de erbjuder andra medlemsstater digitalt innehåll eller digitala tjänster. De skulle också förhindra den fragmentering av lagstiftningen som annars skulle uppstå när man inför ny nationell lagstiftning som specifikt reglerar digitalt innehåll och digitala tjänster.
- (8) Konsumenterna bör gynnas av harmoniserade rättigheter för tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster som erbjuder en hög skyddsnivå. De bör omfattas av tydliga och tvingande rättigheter när de mottar eller får tillgång till digitalt innehåll eller digitala tjänster, oavsett varifrån i unionen. Att ha dessa rättigheter bör öka deras förtroende när det gäller att förvärva digitalt innehåll och digitala tjänster. Det bör också bidra till att minska de olägenheter som konsumenterna för närvarande drabbas av, eftersom det skulle finnas en uppsättning tydliga rättigheter som skulle göra det möjligt för dem att hantera problem de ställs inför i samband med digitalt innehåll eller digitala tjänster.
- (9) Detta direktiv bör fullt ut harmonisera vissa viktiga regler som hittills inte varit föremål för reglering på unionsnivå eller nationell nivå.
- (10) Detta direktiv bör ha ett klart och entydigt definierat tillämpningsområde och tillhandahålla tydliga materiella regler för det digitala innehåll och de digitala tjänster som ingår i dess tillämpningsområde. Både direktivets tillämpningsområde och dess materiella regler bör vara teknikneutrala och framtidssäkrade.

- (11) Detta direktiv bör fastställa gemensamma regler om vissa krav rörande avtal mellan näringsidkare och konsumenter om tillhandahållande av digitalt innehåll eller en digital tjänst. I detta syfte bör regler om avtalsenlighet hos digitalt innehåll eller en digital tjänst, avhjälpan­de åtgärder vid bristande avtalsenlighet eller uteblivet tillhandahållande och formerna för att vidta dessa åtgärder, samt om ändring av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, harmoniseras fullt ut. Fullständigt harmoniserade regler om vissa väsentliga delar i konsumentavtalsrätten skulle underlätta för företag, särskilt små och medelstora företag, att erbjuda sina produkter i andra medlemsstater. Konsumenterna skulle dra nytta av ett starkt konsumentskydd och välfärdsvinster genom en fullständig harmonisering av de centrala reglerna. Medlemsstaterna har inom ramen för detta direktiv inte rätt att föreskriva ytterligare formella eller materiella krav. Medlemsstaterna bör till exempel inte föreskriva regler om omvänd bevisbörda som skiljer sig från de som föreskrivs i detta direktiv eller en skyldighet för konsumenten att underrätta näringsidkaren om bristande avtalsenlighet inom en viss period.

- (12) Detta direktiv bör inte påverka nationell rätt i den mån de berörda frågorna inte regleras i detta direktiv, såsom nationella regler om avtals utformning, giltighet, ogiltighet eller verkningar eller det digitala innehållets eller den digitala tjänstens lagenlighet. Detta direktiv bör inte heller fastställa den rättsliga karaktären hos avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster, och frågan om huruvida sådana avtal utgör till exempel köpeavtal, tjänsteavtal, hyresavtal eller fristående avtal bör överlåtas på nationell rätt. Detta direktiv bör inte heller påverka nationella regler som inte särskilt rör konsumentavtal och som fastställer särskilda avhjälpande åtgärder för vissa sorters fel som inte framkom vid avtalets ingående, nämligen nationella bestämmelser som kan föreskriva särskilda regler för näringsidkarens ansvar för dolda fel. Detta direktiv bör inte heller påverka nationell lagstiftning som vid bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten föreskriver utomobligatoriska avhjälpande åtgärder för konsumenten mot personer i tidigare led i transaktionskedjan, eller andra personer som fullgör dessa personers skyldigheter.
- (13) Det står även medlemsstaterna fritt att till exempel reglera konsumenters ersättningsanspråk gentemot en annan tredje part än en näringsidkare som tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, såsom utvecklare, som inte samtidigt är näringsidkare enligt detta direktiv.

- (14) Det bör även stå medlemsstaterna fritt att till exempel reglera följderna av underlåtenhet att tillhandahålla, eller av bristande avtalsenlighet hos, det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, om en sådan underlåtenhet avseende tillhandahållandet respektive bristande avtalsenlighet beror på ett hinder som ligger utanför näringsidkarens kontroll och om näringsidkaren inte kan förväntas kringgå eller övervinna hindret eller dess verkningar, såsom i fall av force majeure.
- (15) Det bör även stå medlemsstaterna fritt att till exempel reglera parternas rättigheter att avstå från att helt eller delvis fullgöra sina skyldigheter innan motparten fullgör sina skyldigheter. Medlemsstaterna bör till exempel ha rätt att reglera huruvida en konsument vid bristande avtalsenlighet ska ha rätt att hålla inne med betalningen av priset eller delar av det tills näringsidkaren har återställt det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet, eller huruvida näringsidkaren ska ha rätt att hålla inne med ersättning till konsumenten vid uppsägning av avtalet tills konsumenten fullgör den skyldighet som föreskrivs i detta direktiv att återlämna det fysiska mediet till näringsidkaren.
- (16) Det bör även fortsättningsvis stå medlemsstaterna fritt att utvidga tillämpningen av reglerna i detta direktiv till avtal som är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde eller att på annat sätt reglera sådana avtal. Det bör till exempel även fortsättningsvis stå medlemsstaterna fritt att utvidga konsumentskyddet enligt detta direktiv så att det även kommer att omfatta fysiska personer eller juridiska personer som inte är konsumenter i den mening som avses i detta direktiv, såsom icke-statliga organisationer, nystartade företag eller små och medelstora företag.

- (17) Definitionen av begreppet konsument bör omfatta fysiska personer som agerar för ändamål som faller utanför den egna handels-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamheten. Det bör emellertid även fortsättningsvis stå medlemsstaterna fritt att, i fall av avtal med dubbla syften, där ett avtal ingås för syften som delvis faller inom och delvis faller utanför personens egen näringsverksamhet och där näringssyftet är så begränsat att det inte dominerar avtalets övergripande sammanhang, avgöra huruvida och på vilka villkor den personen även bör betraktas som konsument.
- (18) Detta direktiv bör tillämpas på varje avtal genom vilket näringsidkaren tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla digitalt innehåll eller en digital tjänst till konsumenten. Plattformssleverantörer kan anses vara näringsidkare inom ramen för detta direktiv om de agerar för syften som rör deras egen företagsverksamhet och i egenskap av konsumentens direkta avtalspart för tillhandahållandet av digitalt innehåll eller en digital tjänst. Det bör fortsättningsvis stå medlemsstaterna fritt att utvidga tillämpningen av detta direktiv till att omfatta plattformssleverantörer som inte uppfyller kraven för att anses vara näringsidkare enligt detta direktiv.

- (19) Direktivet bör ta upp problem rörande olika kategorier av digitalt innehåll och digitala tjänster och tillhandahållande av dessa. För att sörja för en snabb teknisk utveckling och bibehålla den framtidssäkrade karaktären hos begreppet digitalt innehåll eller digital tjänst bör detta direktiv omfatta bland annat datorprogram, applikationer, videofiler, ljudfiler, musikfiler, digitala spel, e-böcker eller andra e-publikationer och även digitala tjänster som möjliggör skapande, behandling eller lagring av samt tillgång till data i digital form, inbegripet hyrprogram såsom video- och ljudspelning och annan fillagring, ordbehandling eller spel som erbjuds i molnbaserad datortjänstmiljö och sociala medier. Eftersom det finns många olika sätt att tillhandahålla digitalt innehåll och digitala tjänster, exempelvis överföring via ett fysiskt medium, nedladdning via egen utrustning, strömmande via nätet, tillgång till lagringskapacitet för digitalt innehåll eller möjlighet att använda sociala medier, bör detta direktiv vara tillämpligt oavsett vilket medium som används för överföringen av, eller för att ge tillgång till, det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Detta direktiv bör dock inte vara tillämpligt på internetanslutningstjänster.

- (20) Detta direktiv och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/...¹⁺ bör komplettera varandra. Medan detta direktiv fastställer regler om vissa krav rörande avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster, fastställs i direktiv (EU) 2019/...⁺⁺ regler om vissa krav rörande avtal om försäljning av varor. För att tillgodose konsumenternas förväntningar och säkerställa ett tydligt och enkelt regelverk för näringsidkare som tillhandahåller digitalt innehåll bör detta direktiv följaktligen även vara tillämpligt på digitalt innehåll som tillhandahålls på ett fysiskt medium, såsom dvd-skivor, cd-skivor, USB-minnen och minneskort, och på det fysiska mediet i sig, förutsatt att det fysiska mediet uteslutande fungerar som bärare av digitalt innehåll. I stället för bestämmelserna i detta direktiv om näringsidkarens skyldighet i fråga om tillhandahållande och om avhjälpande åtgärder för konsumenten vid uteblivet tillhandahållande bör emellertid bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU² om skyldigheter med anknytning till varornas leverans och avhjälpande åtgärder vid utebliven leverans tillämpas. Dessutom bör bestämmelserna i direktiv 2011/83/EU om till exempel ångerrätt och arten av det avtal enligt vilket varorna levereras, också fortsätta att tillämpas på sådana fysiska medier och det digitala innehåll som tillhandahålls på dem. Detta direktiv påverkar inte heller den spridningsrätt som gäller för dessa varor enligt upphovsrättslagstiftningen.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/... av den ... om ... (EUT ...).

⁺ EUT: Vänligen för in nummer på det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 27/19 (2015/0288(COD)) i texten och för in det direktivets nummer, datum, titel och EUT-hänvisning i fotnoten.

⁺⁺ EUT: Vänligen för in nummer på det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 27/19 (2015/0288(COD)) i texten.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (21) Direktiv (EU) 2019/...⁺ bör tillämpas på avtal om försäljning av varor, inklusive varor med digitala delar. Begreppet varor med digitala delar bör avse varor som är integrerade eller sammankopplade med digitalt innehåll eller en digital tjänst på ett sådant sätt att frånvaron av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten skulle göra att varorna inte fungerar. Digitalt innehåll eller en digital tjänst som är integrerade eller sammankopplats med varor på detta sätt bör omfattas av tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2019/...⁺ om innehållet eller tjänsten tillhandahålls med varorna enligt ett köpeavtal avseende de varorna.
- Huruvida tillhandahållandet av integrerat eller sammankopplat digitalt innehåll eller en integrerad eller sammankopplad digital tjänst utgör en del av köpeavtalet med säljaren, bör bero på innehållet i detta avtal. Detta bör omfatta integrerat eller sammankopplat digitalt innehåll eller integrerade eller sammankopplade digitala tjänster vars tillhandahållande uttryckligen krävs enligt avtalet. Det bör även omfatta de köpeavtal som kan anses omfatta tillhandahållandet av specifikt digitalt innehåll eller en specifik digital tjänst eftersom det är normalt för varor av samma typ och konsumenten rimligen kunde förvänta sig det med hänsyn till varornas art och med beaktande av eventuella offentliga uttalanden som gjorts av eller på uppdrag av säljaren eller andra personer i tidigare led i transaktionskedjan, inbegripet tillverkaren. Om till exempel en smart-tv enligt reklamen inbegriper en särskild videoapplikation, anses den videoapplikationen ingå i köpeavtalet. Detta bör gälla oavsett om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten har förinstallerats i själva varan eller måste laddas ned senare på en annan enhet och endast sammankopplas med varan.

⁺ EUT: Vänligen för in nummer på det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 27/19 (2015/0288(COD)) i texten.

En smarttelefon kan exempelvis levereras med en standardiserad förinstallerad applikation som tillhandahålls enligt köpeavtalet, såsom en applikation för väckarklocka eller en kameraapplikation. Ett annat möjligt exempel kan vara en smartklocka. I det fallet skulle själva klockan anses utgöra varan med digitala delar, som kan fungera endast med en applikation som tillhandahålls enligt köpeavtalet men som måste laddas ned av konsumenten till en smarttelefon; i så fall skulle applikationen vara den sammankopplade digitala delen. Detta bör även gälla om det integrerade eller sammankopplade digitala innehållet eller den integrerade eller sammankopplade digitala tjänsten inte tillhandahålls av säljaren själv, utan enligt köpeavtalet tillhandahålls av en tredje part. För att undvika osäkerhet hos både näringsidkare och konsumenter bör direktiv (EU) 2019/...⁺ tillämpas om tvivel råder huruvida tillhandahållandet av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utgör en del av köpeavtalet. Vidare bör ett konstaterande av bilaterala avtalsmässiga förbindelser mellan säljare och konsument, som tillhandahållandet av det integrerade eller sammankopplade digitala innehållet eller den integrerade eller sammankopplade digitala tjänsten utgör en del av, inte påverkas av det faktum att konsumenten ska ge sitt samtycke till ett licensavtal med en tredje part för att kunna utnyttja det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

⁺ EUT: Vänligen för in nummer för det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 27/19 (2015/0288(COD)) i texten.

- (22) Om frånvaron av det integrerade eller sammankopplade digitala innehållet eller den integrerade eller sammankopplade digitala tjänsten däremot inte gör att varorna inte fungerar eller om konsumenten ingår ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller en digital tjänst som inte utgör en del av ett köpeavtal avseende varor med digitala delar, bör det avtalet anses vara separat i förhållande till avtalet om försäljning av varor, även om säljaren fungerar som mellanhand i detta andra avtal med tredjepartsnäringsidkaren, och skulle kunna omfattas av detta direktiv. Om konsumenten t.ex. laddar ned en spelapplikation från en appbutik till en smarttelefon är avtalet om tillhandahållande av spelapplikationen separat från avtalet om försäljning av själva smarttelefonen. Direktiv (EU) 2019/...⁺ bör därför endast gälla det köpeavtal som avser smarttelefonen, medan tillhandahållandet av spelapplikationen skulle kunna omfattas av det här direktivet om villkoren i det här direktivet är uppfyllda. Ett annat exempel skulle vara vid en uttrycklig överenskommelse om att konsumenten köper en smarttelefon utan något specifikt operativsystem och konsumenten därefter ingår ett avtal om att en tredje part ska tillhandahålla ett operativsystem. I ett sådant fall skulle tillhandahållandet av det separatinköpta operativsystemet inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2019/...⁺, men skulle kunna omfattas av det här direktivets tillämpningsområde, om villkoren i det här direktivet är uppfyllda.

⁺ EUT: Vänligen för in nummer på det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 27/19 (2015/0288(COD)) i texten.

- (23) Digitala värderepresentationer såsom elektroniska kuponger eller e-kuponger används av konsumenter för att betala för olika varor eller tjänster på den digitala inre marknaden. Sådana digitala värderepresentationer blir allt viktigare i samband med tillhandahållandet av digitalt innehåll eller en digital tjänst och bör därför betraktas som en betalningsmetod i den mening som avses i detta direktiv. Digitala värderepresentationer bör även anses inbegripa virtuella valutor i den mån de erkänns i nationell rätt. Differentiering beroende på betalningsmetod skulle kunna vara en orsak till diskriminering och utgöra ett omotiverat incitament för företag att övergå till att tillhandahålla digitalt innehåll eller en digital tjänst i utbyte mot digitala värderepresentationer. Eftersom digitala värderepresentationer inte har någon annan funktion än att användas som betalningsmetod bör de i sig emellertid inte betraktas som digitalt innehåll eller en digital tjänst i den mening som avses i detta direktiv.

- (24) Digitalt innehåll och digitala tjänster tillhandahålls ofta i sammanhang där konsumenten inte betalar ett pris utan i stället tillhandahåller näringsidkaren personuppgifter. Sådana affärsmodeller används i olika former på en betydande del av marknaden. Det är viktigt att till fullo erkänna att skyddet av personuppgifter är en grundläggande rättighet och att personuppgifter därför inte kan betraktas som en vara, och detta direktiv bör säkerställa att konsumenterna inom ramen för sådana affärsmodeller har rätt till avtalsenliga avhjälpande åtgärder. Detta direktiv bör därför tillämpas på avtal där näringsidkaren tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla digitalt innehåll eller en digital tjänst till konsumenten, och konsumenten tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla personuppgifter. Personuppgifterna skulle kunna tillhandahållas näringsidkaren antingen vid den tidpunkt då avtalet ingås eller vid en senare tidpunkt, till exempel när konsumenten ger samtycke till att näringsidkaren använder personuppgifter som konsumenten kan komma att ladda upp eller skapa med användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Unionsrätten om skydd av personuppgifter innehåller en uttömmande förteckning över rättsliga grunder för laglig behandling av personuppgifter. Detta direktiv bör tillämpas på varje avtal där konsumenten tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla näringsidkaren personuppgifter. Exempelvis bör detta direktiv tillämpas på fall där konsumenten registrerar ett konto på sociala medier och tillhandahåller namn och e-postadress som används för andra syften än att enbart tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten eller annat än att uppfylla rättsliga krav. Det bör också tillämpas i fall där konsumenten lämnar sitt samtycke till att allt material som utgör personuppgifter, såsom fotografier eller inlägg som konsumenten laddar upp, kommer att kunna behandlas av näringsidkaren i marknadsföringssyfte. Det bör emellertid stå medlemsstaterna fritt att avgöra huruvida villkoren för avtals utformning, befintlighet och giltighet är uppfyllda enligt nationell rätt.

- (25) När digitalt innehåll och digitala tjänster inte tillhandahålls mot ett pris bör detta direktiv inte vara tillämpligt på situationer där näringsidkaren samlar in personuppgifter endast för att tillhandahålla digitalt innehåll eller en digital tjänst, eller enbart för att uppfylla rättsliga krav. Sådana situationer kan till exempel inbegripa fall där registrering av konsumenten är ett krav av säkerhets- och identifieringsskäl enligt tillämplig lagstiftning. Detta direktiv bör inte heller tillämpas på situationer där näringsidkaren endast samlar in metadata såsom information om konsumentens enhet eller webbhistorik, utom när denna situation betraktas som ett avtal enligt nationell rätt. Det bör inte heller tillämpas på situationer där konsumenten, utan att ha ingått ett avtal med en näringsidkare, exponeras för reklam uteslutande i syfte att få tillgång till digitalt innehåll eller en digital tjänst. Det bör dock stå medlemsstaterna fritt att utvidga tillämpningen av detta direktiv till sådana situationer eller att på annat sätt reglera sådana situationer som är undantagna från tillämpningsområdet för detta direktiv.
- (26) Detta direktiv bör vara tillämpligt på avtal om utveckling av digitalt innehåll som skräddarsys för konsumentens specifika behov, inklusive skräddarsydd programvara. Detta direktiv bör också vara tillämpligt på tillhandahållande av elektroniska filer som krävs vid visuell modellering i samband med 3D-utskrift av varor, i den mån dessa filer omfattas av definitionen av digitalt innehåll eller digitala tjänster i den mening som avses i detta direktiv. Detta direktiv bör dock inte reglera vare sig rättigheter eller skyldigheter med anknytning till varor som har tillverkats med användning av 3D-skrivarteknik.

- (27) Eftersom detta direktiv bör vara tillämpligt på avtal som avser tillhandahållande av digitalt innehåll eller en digital tjänst till konsumenten bör det inte vara tillämpligt på situationer där det huvudsakliga föremålet för avtalet är tillhandahållande av professionella tjänster såsom översättningstjänster, arkitekttjänster, juridiska tjänster eller andra yrkesmässiga rådgivningstjänster, som ofta utförs personligen av näringsidkaren, oberoende av om näringsidkaren använder sig av digitala medel för att framställa resultatet av tjänsten eller leverera eller överföra detta till konsumenten. Det bör inte heller vara tillämpligt på offentliga tjänster såsom tjänster i samband med social trygghet eller offentliga register där de digitala medlen används enbart för att överföra eller kommunicera tjänsten till konsumenten. Direktivet bör inte heller vara tillämpligt på officiella handlingar och andra notariella åtgärder, oavsett om de utförs, registreras, återges eller överförs med hjälp av digitala medel.
- (28) Marknaden för nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, som inte ansluter till allmänt tilldelade nummerresurser, utvecklas snabbt. Under de senaste åren har framväxten av nya digitala tjänster som möjliggör interpersonell kommunikation via internet, t.ex. webbaserad e-post och meddelandetjänster via internet, lett till att fler konsumenter använt sådana tjänster. Av dessa skäl är det nödvändigt att tillhandahålla ett effektivt konsumentskydd med avseende på dessa tjänster. Detta direktiv bör därför vara tillämpligt även på nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster.

- (29) Detta direktiv bör inte tillämpas på hälso- och sjukvård, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU¹. Att hälso- och sjukvård inte ingår i detta direktivs tillämpningsområde bör även gälla digitalt innehåll och digitala tjänster som utgör medicintekniska produkter, så som de definieras i rådets direktiv 93/42/EEG² eller 90/385/EEG³ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG⁴, i fall där sådana medicintekniska produkter förskrivs eller tillhandahålls av hälso- och sjukvårdspersonal enligt definitionen i direktiv 2011/24/EU. Detta direktiv bör dock tillämpas på digitalt innehåll och digitala tjänster som utgör en medicinteknisk produkt, t.ex. hälsoapplikationer, som konsumenten kan erhålla utan att den förskrivs eller tillhandahålls av hälso- och sjukvårdspersonal.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (EUT L 88, 4.4.2011, s. 45).

² Rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter (EGT L 169, 12.7.1993, s. 1).

³ Rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation (EGT L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik (EGT L 331, 7.12.1998, s. 1).

- (30) Unionsrätt om finansiella tjänster innehåller åtskilliga regler om konsumentskydd. Finansiella tjänster enligt definitionen i tillämplig rätt på det området, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG¹, omfattar även digitalt innehåll och digitala tjänster som är knutna till eller ger tillträde till finansiella tjänster och omfattas därför av skyddet i unionslagsrätten om finansiella tjänster. Avtal om digitalt innehåll eller digitala tjänster som utgör en finansiell tjänst bör därför undantas från detta direktivs tillämpningsområde.
- (31) Detta direktiv bör inte tillämpas på digitalt innehåll eller en digital tjänst som tillhandahålls en offentlig publik som en del av ett konstnärligt framförande eller annat evenemang, såsom en digital filmvisning eller en audiovisuell teaterföreställning. Detta direktiv bör emellertid tillämpas om digitalt innehåll eller en digital tjänst tillhandahålls en offentlig publik genom signalöverföring, såsom digitala televisionstjänster.
- (32) Fri programvara med öppen källkod, där källkoden öppet delas och där användarna fritt kan tillgå, använda, ändra och på nytt distribuera programvaran eller ändrade versioner av den, kan bidra till forskning och innovation på marknaden för digitalt innehåll och digitala tjänster. För att undvika att det uppstår hinder för en sådan marknadsutveckling bör detta direktiv inte heller tillämpas på fri programvara med öppen källkod, förutsatt att den inte tillhandahålls mot ett pris och att konsumentens personuppgifter används uteslutande för att förbättra programvarans säkerhet, kompatibilitet eller driftskompatibilitet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).

- (33) Digitalt innehåll och digitala tjänster kombineras ofta med tillhandahållande av varor eller andra tjänster och erbjuds konsumenten inom ett och samma avtal som omfattar ett paket av olika delar, såsom tillhandahållande av digital television och köp av elektronisk utrustning. I sådana fall innehåller avtalet mellan konsumenten och näringsidkaren inslag av ett avtal för tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster men även inslag av andra avtalstyper, såsom avtal om försäljning av varor eller tjänsteavtal. Detta direktiv bör tillämpas endast på de delar av det övergripande avtalet som består av tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster. Övriga delar av avtalet bör regleras av de regler som gäller för dessa avtal enligt nationell lagstiftning eller, i förekommande fall, andra unionsrättsakter som reglerar en särskild sektor eller ett särskilt ämne. Likaså bör följder som uppsägningen av en del i ett paketavtal kan få för övriga delar av paketavtalet regleras i nationell rätt. För att säkerställa överensstämmelse med de sektorsspecifika bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972¹ som reglerar paketavtal när en näringsidkare erbjuder, i den mening som det direktivet, digitalt innehåll eller en digital tjänst i kombination med en nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst eller en internetanslutningstjänst, bör dock bestämmelserna i det här direktivet om ändring av digitalt innehåll inte tillämpas på den del av paketet som gäller digitalt innehåll eller en digital tjänst. De relevanta bestämmelserna i direktiv (EU) 2018/1972 bör i stället tillämpas på paketets samtliga delar, inbegripet det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

- (34) Detta direktivs bestämmelser om paketavtal bör tillämpas endast i fall där de olika delarna av paketet erbjuds av en och samma näringsidkare till en och samma konsument enligt ett enda avtal. Detta direktiv bör inte påverka nationell lagstiftning som reglerar villkoren enligt vilka ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster kan anses vara kopplat till, eller beroende av, ett annat avtal som konsumenten har ingått med samma eller en annan näringsidkare, de avhjälpande åtgärder som kan vidtas enligt respektive avtal eller de följder som uppsägningen av ett avtal skulle få för det andra avtalet.
- (35) Den affärsmetod som innebär att erbjudanden om digitalt innehåll eller digitala tjänster kombineras med tillhandahållande av varor eller andra tjänster omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden¹. Sådana kombinationer är inte i sig förbjudna enligt direktiv 2005/29/EG. Det är emellertid förbjudet om det bedöms vara otillbörligt efter en prövning från fall till fall utifrån de kriterier som fastställs i det direktivet. Unionens konkurrensrätt gör det också möjligt att ta itu med metoder som inbegriper kopplingsförbehåll och paketförsäljning, när de påverkar konkurrenssituationen och skadar konsumenterna.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (36) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av annan unionsrätt som reglerar en viss sektor eller ett visst ämne, såsom telekommunikation, e-handel och konsumentskydd. Det bör inte heller påverka unionsrätten eller nationell rätt om upphovsrätt och närstående rättigheter, inbegripet portabilitet för innehållstjänster online.
- (37) Utövande av verksamheter som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde kan inbegripa behandling av personuppgifter. Unionslagstiftningen tillhandahåller en övergripande ram för skyddet av personuppgifter. I synnerhet påverkar detta direktiv inte tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹ och direktiv 2002/58/EG². Den ramen gäller för alla personuppgifter som behandlas i samband med de avtal som omfattas av detta direktiv. Följaktligen bör personuppgifter samlas in eller behandlas på annat sätt endast i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG. Vid konflikt mellan detta direktiv och unionsrätten om skydd av personuppgifter bör den senare ha företräde.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (38) Detta direktiv bör inte reglera villkoren för laglig behandling av personuppgifter eftersom den frågan regleras, särskilt, genom förordning (EU) 2016/679. Det innebär att varje behandling av personuppgifter i samband med ett avtal som omfattas av detta direktiv är laglig endast om den är i överensstämmelse med bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679 när det gäller de rättsliga grunderna för behandlingen av personuppgifter. Om behandlingen av personuppgifter grundar sig på samtycke, i synnerhet enligt artikel 6.1 a i förordning (EU) 2016/679, ska de särskilda bestämmelserna i den förordningen, inbegripet villkoren för att bedöma huruvida samtycket är frivilligt, tillämpas. Detta direktiv bör inte reglera samtyckets giltighet. Förordning (EU) 2016/679 innehåller också omfattande rättigheter när det gäller radering av uppgifter och dataportabilitet. Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av dessa rättigheter, som gäller för alla uppgifter som konsumenten tillhandahåller näringsidkaren eller som näringsidkaren samlar in i samband med avtal som omfattas av detta direktiv och när konsumenten har sagt upp avtalet i enlighet med detta direktiv.
- (39) Rätten till radering och konsumentens rätt att återkalla sitt samtycke till behandling av personuppgifter bör vara fullt ut tillämpliga även i samband med de avtal som omfattas av detta direktiv. Konsumentens rätt att säga upp avtalet i enlighet med detta direktiv bör inte påverka konsumentens rätt enligt förordning (EU) 2016/679 att återkalla sitt samtycke till behandling av vederbörandes personuppgifter.

- (40) Detta direktiv bör inte reglera följderna för de avtal som omfattas av detta direktiv om konsumenten återkallar sitt samtycke till behandling av konsumentens personuppgifter. Sådana följder bör förbli en fråga för nationell rätt.
- (41) Det finns olika metoder för näringsidkaren att tillhandahålla konsumenter digitalt innehåll eller digitala tjänster. Det är lämpligt att fastställa enkla och tydliga regler när det gäller formerna och tidpunkten för fullgörande av den skyldigheten att tillhandahålla, vilket är den huvudsakliga avtalsförpliktelsen för näringsidkaren genom att denne ger konsumenten tillgång eller åtkomst till det digitala innehållet eller en digital tjänst. Det digitala innehållet eller den digitala tjänsten bör anses ha tillgängliggjorts eller åtkomliggjorts för konsumenten när det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, eller något lämpligt sätt att få tillgång till eller ladda ned innehållet respektive tjänsten, har nått konsumentens sfär och inga ytterligare åtgärder krävs av näringsidkaren för att göra det möjligt för konsumenten att använda det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med avtalet. Med hänsyn till att näringsidkaren i princip inte ansvarar för handlingar eller underlåtenheter från en tredje part som driver en fysisk eller virtuell funktion, till exempel en elektronisk plattform eller en molnlagringsfunktion, som konsumenten väljer för att motta eller lagra det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, bör det vara tillräckligt att näringsidkaren tillhandahåller denna tredje part det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Konsumenten kan emellertid inte anses ha valt den fysiska eller virtuella funktionen om denna funktion är under näringsidkarens kontroll eller har ett avtalsmässigt band till näringsidkaren, eller om konsumenten har valt denna fysiska eller virtuella funktion för att motta det digitala innehållet eller den digitala tjänsten men det var det enda alternativ som erbjöds av näringsidkaren för att motta eller få tillgång till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

Om konsumenten inte kan anses ha valt den fysiska eller virtuella funktionen bör näringsidkaren inte anses ha uppfyllt skyldigheten att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahålls den fysiska eller virtuella funktionen men konsumenten inte kan motta eller få tillgång till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med detta direktiv. I sådana fall bör konsumenten ha tillgång till samma avhjälpande åtgärder som skulle vara tillämpliga om näringsidkaren hade underlåtit att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Med beaktande av tidpunkten för tillhandahållandet bör det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, i enlighet med marknadspraxis och tekniska möjligheter och i syfte att ge en viss flexibilitet, tillhandahållas utan onödigt dröjsmål, såvida inte parterna beslutar något annat till förmån för andra leveransmodeller.

- (42) Det digitala innehållet eller den digitala tjänsten bör överensstämma med de krav som näringsidkaren och konsumenten har kommit överens om i avtalet. Innehållet respektive tjänsten bör särskilt överensstämma med den beskrivning, den kvantitet, till exempel det antal musikfiler som kan nås, den kvalitet, till exempel bildupplösningen, det språk och den version som överenskommit i avtalet, och bör även ha de egenskaper som krävs enligt avtalet med avseende på säkerhet, funktionalitet, kompatibilitet, driftskompatibilitet m.m. Kraven i avtalet bör omfatta de krav som härrör från den förhandsinformation som ska ges innan avtalet ingås, som i enlighet med direktiv 2011/83/EU utgör en integrerad del av avtalet. Dessa krav skulle också kunna anges i ett servicenivåavtal, om den typen av avtal enligt tillämplig nationell rätt utgör en del av avtalsförhållandet mellan konsumenten och näringsidkaren.

- (43) Begreppet funktionalitet bör anses avse de sätt på vilka digitalt innehåll eller en digital tjänst kan användas. Exempelvis kan avsaknaden eller förekomsten av tekniska begränsningar, till exempel skydd i form av förvaltning av digitala rättigheter eller regionkodning, kunna påverka möjligheten för det digitala innehållet eller den digitala tjänsten att upprätthålla alla sina funktioner på avsett vis. Begreppet driftskompatibilitet avser huruvida och i vilken utsträckning digitalt innehåll eller en digital tjänst kan fungera med hårdvara eller programvara som skiljer sig från den med vilken digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ normalt används. Framgångsrik funktion skulle exempelvis vara förmågan hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten att utbyta information med sådan annan programvara eller hårdvara och att använda den information som utbyts.
- (44) Eftersom digitalt innehåll och digitala tjänster ständigt utvecklas kan näringsidkarna komma överens med konsumenterna om att tillhandahålla uppdateringar och funktioner allteftersom de blir tillgängliga. Det digitala innehållets och de digitala tjänsternas avtalsenlighet bör därför också bedömas med hänsyn till om innehållet eller tjänsterna har uppdaterats på det sätt som anges i avtalet. Underlåtenhet att tillhandahålla uppdateringar enligt avtalet bör anses utgöra bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Dessutom bör felaktiga eller ofullständiga uppdateringar också anses utgöra bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, eftersom det skulle innebära att dessa uppdateringar inte genomförts på det sätt som anges i avtalet.

- (45) För att avtalsenlighet ska föreligga och för att säkerställa att konsumenterna inte berövas sina rättigheter, till exempel när avtalet fastställer mycket låga krav, bör det digitala innehållet eller den digitala tjänsten inte bara uppfylla de subjektiva kraven på avtalsenlighet utan dessutom uppfylla de objektiva kraven på avtalsenlighet som anges i detta direktiv. Avtalsenligheten bör bedömas med hänsyn till bl.a. det ändamål för vilket digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ normalt skulle användas. Innehållet respektive tjänsten bör även besitta de kvaliteter och egenskaper som är normala för digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ och som konsumenten rimligen kan förvänta sig med tanke på det digitala innehållets eller den digitala tjänstens karaktär, och med beaktande av eventuella offentliga uttalanden som gjorts om det digitala innehållets eller den digitala tjänstens specifika egenskaper av eller på uppdrag av näringsidkaren eller andra personer i tidigare led i transaktionskedjan.
- (46) Skäligheten när det gäller hänvisningar i detta direktiv till vad en person rimligen kan förvänta sig bör bedömas objektivt, med hänsyn till det digitala innehållets eller den digitala tjänstens natur och ändamål, omständigheterna i fallet och de berörda parternas bruk och sedvänjor. I synnerhet bör vad som anses vara skälig tidsåtgång för att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet bedömas objektivt, med hänsyn till den bristande avtalsenlighetens natur.

- (47) Under den tidsperiod som konsumenten rimligen kan förvänta sig bör näringsidkaren tillhandahålla konsumenten uppdateringar, inbegripet säkerhetsuppdateringar, för att upprätthålla avtalsenligheten och säkerheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Till exempel när det gäller digitalt innehåll eller digitala tjänster vars syfte är tidsbegränsat bör skyldigheten att tillhandahålla uppdateringar begränsas till samma tidsperiod, medan den period under vilken uppdateringar ska tillhandahållas konsumenten för andra typer av digitalt innehåll eller digitala tjänster kan motsvara ansvarsperioden för bristande avtalsenlighet eller sträcka sig längre än den perioden, vilket kan vara fallet särskilt när det gäller säkerhetsuppdateringar. Konsumenten bör fritt kunna välja att installera eller inte installera sådana uppdateringar. En konsument som beslutar att inte installera uppdateringarna bör dock inte förvänta sig upprätthållen avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Näringsidkaren bör informera konsumenten om att konsumentens beslut att inte installera uppdateringar som är nödvändiga för att upprätthålla det digitala innehållets eller den digitala tjänstens avtalsenlighet, inbegripet säkerhetsuppdateringar, kommer att påverka näringsidkarens avtalsenlighetsansvar för de egenskaper hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten vars avtalsenlighet de relevanta uppdateringarna är avsedda att upprätthålla. Detta direktiv bör inte påverka skyldigheter att tillhandahålla säkerhetsuppdateringar enligt unionsrätten eller nationell rätt.

- (48) Förordning (EU) 2016/679 eller annan unionsrätt om uppgiftsskydd bör tillämpas fullt ut på behandling av personuppgifter i samband med avtal som omfattas av detta direktiv. Vidare bör detta direktiv inte påverka de rättigheter, skyldigheter och utomobligatoriska rättsmedel som föreskrivs i förordning (EU) 2016/679. Omständigheter som leder till bristande överensstämmelse med kraven i förordning (EU) 2016/679, inklusive grundläggande principer såsom kraven på uppgiftsminimering, inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard, kan, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, också anses utgöra bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten med subjektiva eller objektiva krav på avtalsenlighet enligt detta direktiv. Ett exempel kan vara fall där en näringsidkare uttryckligen påtar sig en förpliktelse i avtalet, eller om avtalet kan tolkas på det sättet, vilket också är kopplat till näringsidkarens skyldigheter enligt förordning (EU) 2016/679. I det fallet kan ett sådant avtalsenligt åtagande bli en del av de subjektiva kraven på avtalsenlighet. Ett andra exempel kan vara om bristande överensstämmelse med skyldigheterna enligt förordning (EU) 2016/679 samtidigt kan medföra att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten inte uppvisar lämplighet för det avsedda ändamålet och därför ger upphov till bristande avtalsenlighet avseende det objektiva kravet på avtalsenlighet, vilket innebär att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska uppvisa lämplighet för de ändamål för vilka digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ normalt skulle användas.

Detta skulle exempelvis vara fallet om näringsidkaren för krypteringsprogramvaror underlåter att genomföra lämpliga åtgärder enligt kraven i förordning (EU) 2016/679 för att säkerställa att personuppgifter beroende på utformningen inte lämnas ut till obehöriga mottagare, vilket gör att krypteringsprogramvaran inte är lämplig för det avsedda ändamålet, dvs. en säker överföring av uppgifter från konsumenten till den avsedda mottagaren. Slutligen kan det finnas fall där näringsidkarens bristande fullgörande av sina skyldigheter enligt förordning (EU) 2016/679 också kan utgöra bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten med det objektiva krav på avtalsenlighet som innebär att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska ha de egenskaper som är normala för digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ och som konsumenten rimligen kan förvänta sig. Om en näringsidkare för en näthandelsapplikation till exempel underlåter att vidta de åtgärder som föreskrivs i förordning (EU) 2016/679 för att uppnå säker behandling av konsumentens personuppgifter, och konsumentens kreditkortsuppgifter till följd av detta exponeras för sabotageprogram eller spionprogram, skulle den underlåtenheten också kunna utgöra bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i den mening som avses i detta direktiv, eftersom konsumenten rimligen skulle förvänta sig att en sådan tillämpning normalt skulle ha egenskaper som förhindrade utlämnande av betalningsuppgifter. Om de omständigheter som leder till bristande överensstämmelse med kraven i förordning (EU) 2016/679 också innebär bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten avseende subjektiva eller objektiva krav på avtalsenlighet enligt detta direktiv, bör konsumenten ha rätt till de avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet som föreskrivs i detta direktiv, såvida inte avtalet redan är ogiltigt eller kan förklaras ogiltigt enligt nationell rätt.

- (49) För att säkerställa tillräcklig flexibilitet bör det vara möjligt för parterna att avvika från de objektiva kraven på avtalsenlighet. En sådan avvikelse bör vara möjlig endast om konsumenten blev särskilt informerad om den och om konsumenten godtar den separat från andra uttalanden eller överenskommelser och genom en aktiv och otvetydig handling. Båda villkoren kan uppfyllas exempelvis genom att konsumenten kryssar i en ruta eller trycker på en knapp eller aktiverar en liknande funktion.
- (50) Vid tillämpning av reglerna i detta direktiv bör näringsidkare använda standarder, öppna tekniska specifikationer, god praxis och uppförandekoder, bland annat med avseende på det maskinläsbara dataformat som vanligen används för att hämta annat innehåll än personuppgifter vilket tillhandahållits eller skapats av konsumenten vid användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, och bland annat i fråga om säkerhet för informationssystem och digitala miljöer, oavsett om det har fastställts på internationell nivå, på unionsnivå eller på specifik branschnivå. I detta sammanhang kan kommissionen uppmana branschorganisationer och andra representativa organisationer att utarbeta internationella standarder och unionsstandarder och ta fram en uppförandekod som skulle kunna fungera som stöd för ett enhetligt genomförande av detta direktiv.

- (51) Många typer av digitalt innehåll eller digitala tjänster tillhandahålls kontinuerligt under en tidsperiod, exempelvis tillgång till molntjänster. Därför är det nödvändigt att säkerställa avtalsenligheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten under hela avtalets löptid. Kortsiktiga avbrott i tillhandahållandet av digitalt innehåll eller digitala tjänster bör behandlas som fall av bristande avtalsenlighet om dessa avbrott är mer än försumbara eller om de är återkommande. Med hänsyn till den regelbundna förbättringen av digitalt innehåll och digitala tjänster, särskilt genom uppdateringar, bör den version av digitalt innehåll eller av en digital tjänst som tillhandahålls konsumenten vara den senaste som fanns tillgänglig vid tidpunkten för ingåendet av avtalet, såvida inte parterna kommit överens om något annat.
- (52) För att fungera korrekt behöver det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna integreras korrekt i konsumentens hårdvaru- och programvarumiljö. Ett digitalt innehåll eller en digital tjänsts bristande avtalsenlighet som är en följd av en felaktig integration bör betraktas som att själva det digitala innehållet eller den digitala tjänsten brister i avtalsenlighet, om det integrerades av näringsidkaren eller under dennes kontroll, eller av konsumenten enligt näringsidkarens instruktioner för integration, och den felaktiga integrationen berodde på brister i de nödvändiga integrationsinstruktionerna, såsom ofullständighet eller bristande tydlighet som leder till att integrationsanvisningarna blir svåra att använda för genomsnittskonsumenten.

- (53) Begränsningar av konsumentens användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med detta direktiv kan bero på begränsningar ålagda av innehavaren av de immateriella rättigheterna i enlighet med immaterialrätten. Sådana begränsningar kan uppstå till följd av ett licensavtal för slutanvändaren enligt vilket det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahålls konsumenten. Detta kan vara fallet om exempelvis en slutanvändares licensavtal förbjuder konsumenten att använda vissa inslag som rör funktionaliteten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. En sådan begränsning kan ge upphov till bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten avseende de objektiva krav på avtalsenlighet som fastställs i detta direktiv, om det rör sig om funktioner som vanligtvis förekommer i digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ och som konsumenten rimligen kan förvänta sig. I sådana fall bör konsumenten kunna kräva de avhjälpande åtgärder som anges i detta direktiv för den bristande avtalsenligheten gentemot den näringsidkare som tillhandahållit det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Näringsidkaren bör kunna undvika sådant ansvar endast genom att uppfylla villkoren för undantag från de objektiva kraven på avtalsenlighet enligt detta direktiv, det vill säga endast om näringsidkaren före ingåendet av avtalet uttryckligen informerar konsumenten om att en viss egenskap hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten avviker från de objektiva kraven på avtalsenlighet och konsumenten uttryckligen och separat har godtagit den avvikelsen.

- (54) Rättsliga fel är en särskilt viktig fråga när det gäller digitalt innehåll eller digitala tjänster som omfattas av immateriella rättigheter. Begränsningar av konsumentens användning av det digitala innehållet eller en digital tjänst i enlighet med detta direktiv kan bero på en kränkning av en tredje parts rättigheter. En sådan kränkning kan i praktiken hindra konsumenten från att komma i åtnjutande av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten eller vissa av dess funktioner, exempelvis när konsumenten inte får tillgång till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten över huvud taget eller inte lagligen kan göra detta. Detta kan bero på att den tredje parten med fog tvingar näringsidkaren att upphöra med att inkräkta på dessa rättigheter och att inte längre erbjuda det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i fråga eller att konsumenten inte kan använda det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utan att bryta mot lagen. I händelse av en kränkning av tredje parts rättigheter som leder till en begränsning som förhindrar eller begränsar användningen av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med de subjektiva och objektiva kraven på avtalsenlighet, bör konsumenten ha rätt till avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet, såvida inte nationell lagstiftning föreskriver att avtalet ska förklaras ogiltigt, eller att det ska upphävas, till exempel för överträdelse av lagstadgad äganderättsgaranti.
- (55) Näringsidkaren bör vara ansvarig gentemot konsumenten vid bristande avtalsenlighet för digitalt innehåll eller digitala tjänster och för varje underlåtenhet att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Eftersom digitalt innehåll och digitala tjänster kan tillhandahållas konsumenter genom ett eller flera enskilda tillhandahållanden eller kontinuerligt under en tidsperiod är det lämpligt att den relevanta tidpunkten med avseende på fastställande av det digitala innehållets eller den digitala tjänstens avtalsenlighet bestäms mot bakgrund av dessa olika typer av tillhandahållande.

- (56) Digitalt innehåll eller digitala tjänster kan tillhandahållas konsumenterna genom ett enskilt tillhandahållande, till exempel när konsumenterna laddar ner en e-bok och lagrar den på sina personliga enheter. På samma sätt kan tillhandahållandet bestå av en rad sådana enskilda tillhandahållanden, till exempel när konsumenterna får en länk för nedladdning av en ny e-bok varje vecka. Särskiljande för denna kategori av digitalt innehåll eller digitala tjänster är att konsumenterna därefter har möjlighet att få tillgång till och använda det digitala innehållet eller den digitala tjänsten på obestämd tid. I sådana fall bör det digitala innehållets eller den digitala tjänstens avtalsenlighet bedömas vid tidpunkten för tillhandahållandet, och näringsidkaren bör därför hållas ansvarig endast för en bristande avtalsenlighet som föreligger vid tidpunkten för det enskilda tillhandahållandet eller för varje enskilt tillhandahållande. För att säkerställa rättssäkerhet bör näringsidkare och konsumenterna kunna förlita sig på en harmoniserad minimiperiod under vilken näringsidkaren bör hållas ansvarig för bristande avtalsenlighet. När det gäller avtal som föreskriver ett enskilt tillhandahållande eller en rad enskilda tillhandahållanden av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten bör medlemsstaterna säkerställa att näringsidkaren är ansvarig i minst två år från tidpunkten för tillhandahållandet, om näringsidkaren enligt respektive nationell rätt är ansvarig endast för bristande avtalsenlighet som framkommer inom en tidsperiod efter tillhandahållandet.

- (57) Digitalt innehåll eller digitala tjänster kan också tillhandahållas konsumenter kontinuerligt under en tidsperiod. Kontinuerligt tillhandahållande kan omfatta fall där näringsidkaren gör en digital tjänst tillgänglig för konsumenter under en viss eller en obestämd tidsperiod, till exempel ett tvåårigt avtal om molnlagring eller ett tillsvidaremedlemskap i en plattform för sociala medier. Särskiljande för denna kategori är att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten är tillgänglig eller åtkomlig för konsumenter endast under avtalets fastställda löptid eller så länge som tillsvidareavtalet är i kraft. Det är därför motiverat att näringsidkaren i sådana fall bör vara ansvarig endast för bristande avtalsenlighet som uppstår under den tidsperioden. Det bör inte nödvändigtvis krävas långvarigt tillhandahållande för att det ska vara fråga om kontinuerligt tillhandahållande. När det rör sig om fall som strömmande via nätet av ett videoklipp bör detta betraktas som kontinuerligt tillhandahållande under en tidsperiod, oavsett den audiovisuella filens faktiska längd. Fall där specifika delar av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten görs tillgängliga periodiskt eller vid flera tillfällen under avtalets fastställda löptid eller så länge som tillsvidareavtalet är i kraft bör också anses utgöra kontinuerligt tillhandahållande under en tidsperiod, till exempel när det i avtalet föreskrivs att en kopia av ett antivirusprogram kan användas i ett år och kommer att uppdateras automatiskt första dagen i varje månad under denna period, eller att näringsidkaren kommer att tillhandahålla uppdateringar varje gång nya inslag i ett digitalt spel blir tillgängliga, och att konsumenterna har tillgång eller åtkomst till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten endast under avtalets fastställda löptid eller så länge som tillsvidareavtalet är i kraft.

- (58) Det bör stå medlemsstaterna fritt att reglera nationella preskriptionsfrister. Dessa preskriptionsfrister bör dock inte hindra konsumenterna från att åtnjuta sina rättigheter under hela den period då näringsidkaren är ansvarig för bristande avtalsenlighet. Även om detta direktiv därför inte bör innebära att de nationella preskriptionsfristerna harmoniseras, bör det ändå säkerställa att dessa frister gör det möjligt för konsumenterna att utöva sin rätt till avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet som framkommer under den period under vilken näringsidkaren är ansvarig för bristande avtalsenlighet.
- (59) På grund av den särskilda natur och stora komplexitet som kännetecknar digitalt innehåll och digitala tjänster samt näringsidkarens bättre kunskaper och tillgång till know-how, teknisk information och högteknologiskt stöd, har näringsidkaren sannolikt bättre förutsättningar än konsumenten att känna till varför det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna inte tillhandahålls eller inte är avtalsenliga. Näringsidkaren har sannolikt också bättre möjligheter att bedöma huruvida det uteblivna tillhandahållandet eller bristen på avtalsenlighet beror på att konsumentens digitala miljö är inkompatibel med de tekniska kraven för det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Även om det ankommer på konsumenten att bevisa bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, bör konsumenten därför inte, i händelse av en tvist, behöva bevisa att den bristande avtalsenligheten förelåg vid tidpunkten för tillhandahållandet av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten eller, i händelse av kontinuerligt tillhandahållande, under avtalets löptid.

I stället bör det vara näringsidkarens uppgift att bevisa avtalsenligheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten vid den tidpunkten eller under den perioden. Den bevisbördan bör ligga på näringsidkaren vid bristande avtalsenlighet som framkommer inom ett år från tidpunkten för tillhandahållandet, om avtalet föreskriver ett enskilt tillhandahållande eller en rad enskilda tillhandahållanden, och under avtalets löptid, om avtalet föreskriver kontinuerligt tillhandahållande under en tidsperiod. Om emellertid näringsidkaren visar att konsumentens digitala miljö är oförenlig med de tekniska kraven, som näringsidkaren på ett tydligt och begripligt sätt har informerat konsumenten om före ingåendet av avtalet, bör konsumenten ha bevisbördan för att den bristande avtalsenligheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten förelåg vid tidpunkten för tillhandahållandet av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten om avtalet föreskriver ett enskilt tillhandahållande eller en rad enskilda tillhandahållanden, eller, om avtalet föreskriver kontinuerligt tillhandahållande under en tidsperiod, under avtalets löptid.

- (60) Utan att det påverkar den grundläggande rätten till skydd för privatlivet, inklusive konfidentialitet vid kommunikation, och skyddet av konsumentens personuppgifter, bör konsumenten samarbeta med näringsidkaren för att näringsidkaren ska kunna kontrollera huruvida orsaken till den bristande avtalsenligheten var konsumentens digitala miljö, med användning av de tekniska medel som är tillgängliga och som är minst ingripande för konsumenten. Detta kan ofta ske genom att näringsidkaren till exempel förses med automatiskt genererade tillbudsrapporter, eller med uppgifter om konsumentens internetuppkoppling. Endast i vederbörligen motiverade undantagsfall, där man efter att ha prövat alla andra metoder inte finner någon annan utväg, kan konsumenter behöva bevilja virtuell tillgång till sin digitala miljö. Om konsumenten inte samarbetar med näringsidkaren och om konsumenten har underrättats om konsekvenserna av att inte samarbeta, bör det emellertid åligga konsumenten att bevisa inte bara den bristande avtalsenligheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, utan också att det inte förelåg avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten vid tidpunkten för tillhandahållandet av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten om avtalet föreskriver ett enskilt tillhandahållande eller en rad enskilda tillhandahållanden eller, om avtalet föreskriver kontinuerligt tillhandahållande under en tidsperiod, under avtalets löptid.

- (61) Om näringsidkaren har underlåtit att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten bör konsumenten uppmana näringsidkaren att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. I sådana fall bör näringsidkaren agera utan onödigt dröjsmål, eller inom ytterligare en tidsperiod som uttryckligen överenskommits mellan parterna. Med tanke på att digitalt innehåll eller en digital tjänst tillhandahålls i digital form, bör tillhandahållandet i de flesta fall inte kräva någon ytterligare tid för att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska tillgängliggöras för konsumenten. Därför bör i sådana fall näringsidkarens skyldighet att utan onödigt dröjsmål tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten innebära ett krav på omedelbart tillhandahållande. Om näringsidkaren då underlåter att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten bör konsumenten ha rätt att häva avtalet. Under särskilda omständigheter, t.ex. när det är uppenbart att näringsidkaren inte kommer att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten eller om en viss tid för tillhandahållandet är av avgörande betydelse för konsumenten, bör konsumenten ha rätt att häva avtalet utan att först uppmana näringsidkaren att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.
- (62) Vid bristande avtalsenlighet bör konsumenter ha rätt att få det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna återställda till avtalsenlighet, få ett proportionellt prisavdrag eller häva avtalet.

- (63) Beroende på det digitala innehållets eller den digitala tjänstens tekniska egenskaper bör näringsidkaren tillåtas välja en specifik metod för att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet, exempelvis genom att göra uppdateringar eller göra en ny kopia av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillgänglig för konsumenten.
- (64) Med hänsyn till den mångfald som råder när det gäller digitalt innehåll och digitala tjänster är det inte lämpligt att fastställa fasta tidsfrister för utövandet av rättigheter eller fullgörandet av skyldigheter med anknytning till digitalt innehåll eller digitala tjänster. Sådana tidsfrister skulle inte ta hänsyn till denna mångfald och kunde bli antingen för korta eller för långa, beroende på situationen. Det är därför lämpligare att kräva att digitalt innehåll och digitala tjänster återställs till avtalsenlighet inom skälig tid. Detta krav bör inte hindra parterna från att komma överens om en särskild tidsfrist för att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet. Det digitala innehållet eller den digitala tjänsten bör återställas till avtalsenlighet utan avgift. I synnerhet bör konsumenten inte ådra sig några kostnader i samband med utvecklingen av en uppdatering av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

- (65) När det rättsligt eller sakligt sett är omöjligt att återställa digitalt innehåll eller digitala tjänster till avtalsenlighet eller om näringsidkaren vägrar att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet eftersom detta skulle medföra oproportionella kostnader för näringsidkaren, eller om näringsidkaren underlåtit att återställa det digitala innehållet eller den digitala till avtalsenlighet inom skälig tid, utan kostnad och utan att förorsaka väsentlig olägenhet för konsumenten, bör konsumenten ha rätt till avhjälpanande åtgärder i form av prisavdrag eller hävning av avtalet. I vissa situationer är det motiverat att konsumenten bör ha rätt att omedelbart få avdrag på priset eller häva avtalet, till exempel om näringsidkaren tidigare underlåtit att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet, eller om konsumenten inte kan förväntas upprätthålla förtroendet för näringsidkarens förmåga att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet på grund av den allvarliga bristande avtalsenligheten. Konsumenten bör till exempel ha rätt att direkt kräva att det görs ett prisavdrag eller att avtalet hävs eller om konsumenten har tillhandahållits ett antivirusprogram som i sig är infekterat med virus, vilket vore ett exempel på sådan allvarlig bristande avtalsenlighet. Detsamma bör gälla om det klart framgår att näringsidkaren inte kommer att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet inom skälig tid eller utan väsentlig olägenhet för konsumenten.

- (66) I en situation där konsumenten har rätt till ett avdrag från det pris som betalats för det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahålls under en tidsperiod bör beräkningen av prisavdraget ta hänsyn till den värdeminskning på det digitala innehållet eller den digitala tjänsten som beror på både bristande avtalsenlighet och den tid under vilken konsumenten inte kunde komma i åtnjutande av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten på ett avtalsenligt sätt.
- (67) Om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahålls mot ett pris bör konsumenten kunna häva avtalet endast om den bristande avtalsenligheten inte är ringa. Om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten inte tillhandahålls mot ett pris, utan personuppgifter tillhandahålls av konsumenten, bör konsumenten emellertid ha rätt att häva avtalet även i fall där den bristande avtalsenligheten är ringa, eftersom konsumenten då inte har tillgång till prisavdrag som avhjälpande åtgärd. I fall där konsumenten betalar ett pris och tillhandahåller personuppgifter bör konsumenten ha rätt till alla tillgängliga avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet. Under förutsättning att alla andra villkor är uppfyllda bör konsumenten i synnerhet ha rätt att få det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna återställda till avtalsenlighet, att få ett prisavdrag i förhållande till de pengar som betalats för det digitala innehållet eller den digitala tjänsten eller att få avtalet hävt.

- (68) Om konsumenten häver avtalet bör näringsidkaren återbetala det pris som konsumenten har betalat. Det finns dock ett behov av att balansera konsumenters och näringsidkares berättigade intressen om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahålls under en tidsperiod och det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna var avtalsenliga endast under en del av den perioden. Vid hävning bör därför konsumenten ha rätt endast till den andel av det betalade priset som motsvarar och står i förhållande till den tid under vilken det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna inte var avtalsenliga. Konsumenten bör också ha rätt till de delar av priset som betalats i förskott för en period som skulle ha återstått efter det att avtalet hävts.
- (69) Om konsumenten tillhandahåller näringsidkaren personuppgifter bör näringsidkaren fullgöra skyldigheterna enligt förordning (EU) 2016/679. Dessa skyldigheter bör fullgöras även i de fall där konsumenten betalar ett pris och tillhandahåller personuppgifter. Vid hävning av avtalet bör näringsidkaren också avhålla sig från att använda något annat innehåll än personuppgifter som tillhandahållits eller skapats av konsumenten vid användning av det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahållits av näringsidkaren. Sådant innehåll kan inbegripa digitala bilder, video- och ljudfiler och innehåll som skapats i mobila enheter. Näringsidkaren bör dock ha rätt att fortsätta att använda det innehåll som tillhandahållits eller skapats av konsumenten i de fall där ett sådant innehåll antingen inte har något annat användningsområde än det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahållits av näringsidkaren, endast rör konsumentens verksamhet, har aggregerats med andra uppgifter av näringsidkaren och inte kan delas upp eller endast med oproportionella ansträngningar, eller har genererats gemensamt av konsumenten och andra, och andra konsumenter kan fortsätta att använda det.

- (70) Konsumenten kan avskräckas från att vidta avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet hos digitalt innehåll eller en digital tjänst om konsumenten förvägras tillgång till annat innehåll än personuppgifter vilket konsumenten har tillhandahållit eller skapat genom användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. För att säkerställa att konsumenten åtnjuter ett effektivt skydd i samband med rätten att häva avtalet, bör näringsidkaren på konsumentens begäran göra sådant innehåll tillgängligt för konsumenten efter hävningen av avtalet.
- (71) Konsumenten bör ha rätt att hämta innehållet inom skälig tid, utan hinder från näringsidkaren, i ett allmänt brukat maskinläsbart format och utan avgift, med undantag av kostnader som förorsakas av konsumentens egen digitala miljö, till exempel kostnaderna för en nätverksanslutning, då de inte är specifikt knutna till hämtningen av innehållet. Näringsidkarens skyldighet att tillhandahålla sådant innehåll bör dock inte gälla om innehållet endast har det digitala innehållet eller den digitala tjänsten som användningsområde, eller endast rör konsumentens verksamhet vid användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, eller har aggregerats med andra uppgifter av näringsidkaren och inte kan delas upp eller endast med oproportionella ansträngningar. I sådana fall är innehållet inte av någon betydande praktisk nytta eller av något betydande praktiskt intresse för konsumenten, samtidigt som hänsyn också tas till näringsidkarens intressen. Dessutom bör näringsidkarens skyldighet att för konsumenten vid hävning av avtalet tillgängliggöra innehåll som inte är personuppgifter och som har tillhandahållits eller skapats av konsumenten, inte påverka näringsidkarens rätt att inte lämna ut visst innehåll i enlighet med tillämplig rätt.

- (72) Om avtalet hävs bör konsumenten inte vara skyldig att betala för användning av det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna under perioder då det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna inte var avtalsenliga, eftersom detta skulle frånta konsumenten ett effektivt skydd. Konsumenten bör emellertid även avstå från att använda det digitala innehållet eller den digitala tjänsten och avstå från att göra detta tillgängligt för tredje parter, till exempel genom att radera det digitala innehållet eller varje användbar kopia eller på annat sätt hindra tillgång till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.
- (73) Principen om näringsidkarens skadeståndsansvar är ett väsentligt inslag i avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster. Därför bör konsumenten ha rätt att begära ersättning för förlust som orsakats av bristande avtalsenlighet eller underlåtenhet att tillhandahålla det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna. Skadeståndet bör i största möjliga utsträckning försätta konsumenten i den position som denne skulle ha befunnit sig i om det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna hade tillhandahållits i vederbörlig ordning och varit avtalsenliga. Eftersom en sådan rätt till skadestånd redan finns i alla medlemsstater bör detta direktiv inte påverka tillämpningen av nationella regler om ersättning till konsumenter för skada till följd av överträdelse av de reglerna.

- (74) Detta direktiv bör också behandla ändringar, såsom uppdateringar och uppgraderingar, som näringsidkare utför av det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahålls eller tillgängliggörs för konsumenten under en tidsperiod. Med tanke på den snabba utvecklingen av digitalt innehåll och digitala tjänster, kan sådana uppdateringar, uppgraderingar eller liknande ändringar vara nödvändiga och ofta vara till fördel för konsumenten. Vissa av dessa ändringar, som t.ex. kan vara stipulerade som uppdateringar i avtalet, kan utgöra en del av det avtalsmässiga åtagandet. Andra ändringar kan behövas för uppfyllandet av de objektiva kraven på det digitala innehållets eller den digitala tjänstens överensstämmelse enligt detta direktiv. Ytterligare andra ändringar, som skulle avvika från de objektiva kraven på avtalsenlighet och som kan förutses när avtalet ingås, skulle behöva godkännas uttryckligen av konsumenten när avtalet ingås.

- (75) Utöver de ändringar som syftar till att upprätthålla avtalsenlighet bör näringsidkaren på vissa villkor ha rätt att ändra egenskaper i det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna, förutsatt att det i avtalet ges ett giltigt skäl till en sådan ändring. Sådana giltiga skäl skulle kunna omfatta fall när ändringen är nödvändig för att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska kunna anpassas till en ny teknisk miljö eller till ett ökat antal användare, eller andra viktiga operativa skäl. Dessa ändringar är ofta till fördel för konsumenten, eftersom de förbättrar det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Följaktligen bör avtalsparterna kunna inkludera klausuler i avtalet som gör det möjligt för näringsidkaren att göra ändringar. I syfte att uppnå en avvägning mellan konsumenternas och företagens intressen bör en sådan möjlighet för näringsidkaren kopplas till en rätt för konsumenten att häva ett avtal när dessa ändringar påverkar användningen av eller tillgången till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten negativt mer än i endast obetydlig utsträckning. Den utsträckning i vilken ändringarna påverkar konsumentens användning av eller tillgång till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten negativt bör bedömas objektivt, med hänsyn till det digitala innehållets eller den digitala tjänstens natur och syfte och till den kvalitet, funktionalitet, kompatibilitet och andra centrala egenskaper som är normala för digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ. De regler som föreskrivs i detta direktiv om sådana uppdateringar, uppgraderingar eller liknande ändringar bör dock inte avse situationer där parterna ingår ett nytt avtal om tillhandahållande av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, till exempel som en följd av att en ny version av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten distribueras.

- (76) Konsumenter bör informeras om ändringar på ett klart och begripligt sätt. Om en ändring påverkar konsumentens tillgång till eller användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten negativt mer än i endast obetydlig utsträckning, bör konsumenten informeras på ett sätt som gör det möjligt att lagra informationen på ett varaktigt medium. Ett varaktigt medium bör göra det möjligt för konsumenten att lagra informationen så länge det behövs för att kunna skydda konsumentens från förbindelsen med näringsidkaren härrörande intressen. Sådana medier bör särskilt omfatta papper, dvd-skivor, cd-skivor, USB-minnen, minneskort, hårddiskar och e-postmeddelanden.

- (77) Om en ändring påverkar konsumentens tillgång till eller användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten negativt mer än i endast obetydlig utsträckning, bör konsumenten till följd av en sådan ändring ha rätt att häva avtalet utan avgift. Alternativt kan näringsidkaren besluta att göra det möjligt för konsumenten att fortsatt ha tillgång till det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utan ytterligare kostnad utan ändringen och i enlighet med avtalet, i vilket fall konsumenten inte bör ha rätt att häva avtalet. Om det digitala innehåll eller de digitala tjänster som näringsidkaren gjort det möjligt för konsumenten att upprätthålla inte längre är avtalsenliga avseende de subjektiva och objektiva kraven på avtalsenlighet, bör dock konsumenten ha rätt till de avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet som föreskrivs i detta direktiv. Om kraven för en sådan ändring enligt detta direktiv inte är uppfyllda och ändringen leder till bristande avtalsenlighet, bör konsumentens rätt att få det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna återställda till avtalsenlighet, att få ett prisavdrag eller att få avtalet hävt i enlighet med detta direktiv kvarstå oförändrad. Om bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten uppstår efter en ändring men utan att det beror på ändringen bör konsumenten likaledes fortsätta att ha rätt till avhjälpande åtgärder enligt detta direktiv vid bristande avtalsenlighet med avseende på det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i fråga.

- (78) Om det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahålls konsumenten brister i avtalsenlighet beror detta ofta på en av transaktionerna i en kedja, som länkar den ursprungliga formgivaren till den slutliga näringsidkaren. Den slutliga näringsidkaren bör vara ansvarig gentemot konsumenten vid bristande avtalsenlighet, men det är viktigt att se till att näringsidkaren har lämpliga rättigheter gentemot olika personer i transaktionskedjan, för att ha täckning för ansvaret gentemot konsumenten. Dessa rättigheter bör begränsas till kommersiella transaktioner och de bör därför inte omfatta situationer där näringsidkaren är ansvarig gentemot konsumenten för den bristande avtalsenligheten hos digitalt innehåll eller en digital tjänst som består av eller bygger på fri programvara med öppen källkod som en person i tidigare led i transaktionskedjan tillhandahållit utan betalning av ett pris som motprestation. Det bör dock ankomma på medlemsstaterna att i tillämplig nationell rätt identifiera de personer i transaktionskedjan till vilka den slutliga näringsidkaren kan vända sig, och formerna och villkoren för sådana åtgärder.
- (79) Personer eller organisationer som enligt nationell rätt anses ha ett berättigat intresse av att tillvarata konsumenternas rättigheter i avtalsförhållanden och avseende uppgiftsskydd bör ges möjlighet att inleda förfaranden för att säkerställa att de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv tillämpas, inför domstol eller hos en förvaltningsmyndighet med behörighet att fatta beslut som rör klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden.

- (80) Ingenting i detta direktiv bör påverka tillämpningen av internationellt privaträttsliga regler, särskilt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 593/2008¹ och (EU) nr 1215/2012².
- (81) Bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394³ bör ändras, så att en hänvisning till detta direktiv införs i syfte att underlätta det gränsöverskridande samarbetet om tillämpningen av detta direktiv.
- (82) Bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG⁴ bör ändras, så att en hänvisning till det här direktivet införs i syfte att säkerställa att konsumentkollektivets intressen, såsom de fastställs i det här direktivet, tillvaratas.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (EUT L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (83) Konsumenterna bör kunna dra nytta av sina rättigheter enligt detta direktiv så snart motsvarande nationella införlivandeåtgärder blir tillämpliga. Därför bör de nationella införlivandeåtgärderna också tillämpas på avtal på obestämd tid eller med fastställd löptid vilka ingåtts före tillämpningsdagen och föreskriver tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster under en tidsperiod, antingen kontinuerligt eller genom en rad enskilda tillhandahållanden, men endast när det gäller det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahålls från och med den dag då de nationella införlivandeåtgärderna börjar tillämpas. I syfte att säkerställa en avvägning mellan konsumenternas och näringsidkarnas berättigade intressen bör de nationella åtgärder som införlivar bestämmelserna i detta direktiv om ändring av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten och rätten till avhjälpan åtgärder tillämpas endast på avtal som ingåtts efter tillämpningsdagen enligt detta direktiv.
- (84) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (85) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹ och avgav ett yttrande den 14 mars 2017².
- (86) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att bidra till en väl fungerande inre marknad genom att på ett konsekvent sätt motverka avtalsrättsliga hinder för tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster och samtidigt förhindra rättslig fragmentering, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva, utan snarare, av skäl som syftar till att säkerställa den övergripande samstämmigheten hos de nationella lagstiftningarna genom harmoniserade avtalsrättsliga regler som också skulle underlätta samordnade tillsynsåtgärder, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (87) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och friheterna och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet de som anges i artiklarna 16, 38 och 47.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

² EUT C 200, 23.6.2017, s. 10.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att bidra till en väl fungerande inre marknad och en hög konsumentskyddsnivå genom att fastställa gemensamma regler om vissa krav rörande avtal mellan näringsidkare och konsumenter om tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster, särskilt regler om

- digitalt innehålls eller en digital tjänsts avtalsenlighet,
- avhjälpande åtgärder vid brist på sådan avtalsenlighet eller uteblivet tillhandahållande och formerna för att vidta dessa åtgärder, och
- ändring av digitalt innehåll eller en digital tjänst.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *digitalt innehåll*: data som framställs och tillhandahålls i digital form,

2. *digital tjänst*:
- a) en tjänst som gör det möjligt för konsumenten att skapa, bearbeta, lagra eller få tillgång till uppgifter i digital form, eller
 - b) en tjänst som gör det möjligt att utbyta eller interagera på annat sätt med uppgifter i digital form som laddas upp eller skapas av konsumenten eller andra användare av den tjänsten,
3. *varor med digitala delar*: alla lösa saker som är integrerade eller sammankopplade med digitalt innehåll eller en digital tjänst på ett sådant sätt att frånvaron av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten skulle göra att varorna inte fungerar,
4. *integration*: sammankoppling och integrering av digitalt innehåll eller en digital tjänst med de olika komponenterna i konsumentens digitala miljö, så att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten kan användas i enlighet med kraven för avtalsenlighet som föreskrivs i detta direktiv,
5. *näringsidkare*: en fysisk eller en juridisk person, antingen privatägd eller offentligägd, som agerar för ändamål som faller inom ramen för den fysiska eller juridiska personens handels-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamhet samt varje person som agerar i dennes namn eller för dennes räkning, med avseende på avtal som omfattas av detta direktiv,

6. *konsument*: varje fysisk person som, i samband med avtal som omfattas av detta direktiv, agerar för ändamål som faller utanför den egna handels-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamheten,
7. *pris*: penningbelopp eller en digital värderepresentation som ska betalas som motprestation för tillhandahållande av digitalt innehåll eller en digital tjänst,
8. *personuppgifter*: personuppgifter enligt definitionen i artikel 4 led 1 i förordning (EU) 2016/679,
9. *digital miljö*: hårdvara, programvara och eventuella nätanslutningar som används av konsumenten för åtkomst till eller användning av digitalt innehåll eller en digital tjänst,
10. *kompatibilitet*: kapaciteten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten att fungera med hårdvara eller programvara med vilken digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ normalt används, utan att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten behöver konverteras,
11. *funktionalitet*: kapaciteten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten att fungera på avsett vis,
12. *driftskompatibilitet*: kapaciteten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten att fungera med annan hårdvara eller programvara än den med vilken digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ normalt används,

13. *varaktigt medium*: varje medel som gör det möjligt för konsumenten eller näringsidkaren att bevara information som riktas till vederbörande personligen på sådant sätt att den är tillgänglig för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och att den bevarade informationen kan återges oförändrad.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på varje avtal där näringsidkaren tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla digitalt innehåll eller en digital tjänst till konsumenten och konsumenten betalar eller åtar sig att betala ett pris.

Detta direktiv ska också tillämpas där näringsidkaren tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla digitalt innehåll eller en digital tjänst till konsumenten och konsumenten tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla personuppgifter till näringsidkaren, utom när de personuppgifter som konsumenten tillhandahåller behandlas av näringsidkaren enbart för att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med detta direktiv, eller för att göra det möjligt för näringsidkaren att uppfylla de rättsliga krav som gäller för näringsidkaren, och näringsidkaren inte behandlar uppgifterna för något annat ändamål.

2. Detta direktiv ska även tillämpas i fall där digitalt innehåll eller en digital tjänst utvecklats i enlighet med konsumentens anvisningar.

3. Med undantag för artiklarna 5 och 13 ska detta direktiv även tillämpas på varje fysiskt medium som endast fungerar som bärare av digitalt innehåll.
4. Detta direktiv ska inte tillämpas på digitalt innehåll som är integrerat eller sammankopplat med varor, eller digitala tjänster som är integrerade eller sammankopplade med varor, i den mening som avses i artikel 2 led 3, och som tillhandahålls med varorna enligt ett köpeavtal avseende varorna, oavsett om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahålls av säljaren eller av en tredje part. Om tvivel råder om huruvida tillhandahållandet av ett integrerat eller sammankopplat digitalt innehåll eller en integrerad eller sammankopplad digital tjänst utgör en del av köpeavtalet ska det digitala innehållet eller den digitala tjänsten anses omfattas av köpeavtalet.
5. Detta direktiv ska inte tillämpas på avtal om
 - a) tillhandahållande av andra tjänster än digitala tjänster, oberoende av om näringsidkaren använder sig av digitala formulär eller medel för att framställa resultatet av tjänsten eller leverera eller överföra det till konsumenten,
 - b) elektroniska kommunikationstjänster enligt definitionen i artikel 2 led 4 i direktiv (EU) 2018/1972, med undantag för nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster enligt definitionen i artikel 2 led 7 i det direktivet,
 - c) hälso- och sjukvård enligt definitionen i artikel 3 a i direktiv 2011/24/EU,

- d) speltjänster i form av tjänster som innebär att penningvärden satsas på hasardspel, inbegripet spel med inslag av skicklighet, såsom lotterier, kasinospel, pokerspel och vadhållning, på elektronisk eller annan teknisk väg för att underlätta kommunikation och på individuell begäran av en tjänstemottagare,
- e) finansiella tjänster enligt definitionen i artikel 2 b i direktiv 2002/65/EG,
- f) fri programvara med öppen källkod som näringsidkaren tillhandahållit och där konsumenten inte betalar ett pris och de personuppgifter som konsumenten tillhandahåller behandlas av näringsidkaren enbart för att förbättra säkerheten, kompatibiliteten eller driftskompatibiliteten hos den specifika programvaran,
- g) tillhandahållande av digitalt innehåll om innehållet görs tillgängligt för allmänheten på annat sätt än genom signalöverföring som en del av ett framförande eller evenemang, såsom digitala filmvisningar,
- h) digitalt innehåll som tillhandahålls av offentliga myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG¹.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90).

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna artikel ska detta direktiv, när ett och samma avtal mellan samma näringsidkare och samma konsument i ett paket innefattar inslag av tillhandahållande av digitalt innehåll eller en digital tjänst och inslag av tillhandahållande av andra tjänster eller varor, endast tillämpas på de delar av avtalet som gäller det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

Artikel 19 i detta direktiv ska inte tillämpas om ett paket i den mening som avses i direktiv (EU) 2018/1972 omfattar delar av en internetanslutningstjänst enligt definitionen i artikel 2 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120¹ eller en nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst enligt definitionen i artikel 2 led 6 i direktiv (EU) 2018/1972.

Utan att det påverkar artikel 107.2 i direktiv (EU) 2018/1972, ska de följder som uppsägningen av en del av ett paketavtal kan ha på de övriga delarna av paketavtalet regleras i nationell rätt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och slutkundsavgifter för reglerad kommunikation inom EU och om ändring av direktiv 2002/22/EG och förordning (EU) nr 531/2012 (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

7. Om en bestämmelse i detta direktiv strider mot en bestämmelse i en annan unionsakt som reglerar en särskild sektor eller ett särskilt ämne, ska bestämmelsen i den andra unionsakten ha företräde framför detta direktiv.

8. Unionsrätten om skydd av personuppgifter är tillämplig på alla personuppgifter som behandlas i samband med de avtal som avses i punkt 1.

Detta direktiv påverkar, i synnerhet, inte tillämpningen av förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG. Om bestämmelserna i detta direktiv står i strid med unionsrätten om skydd av personuppgifter har den senare företräde.

9. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av unionsrätt och nationell rätt om upphovsrätt och närstående rättigheter, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG¹.

10. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas frihet att reglera allmänna avtalsrättsliga aspekter, såsom regler om avtals utformning, giltighet, ogiltighet eller verkningar, inbegripet konsekvenserna av hävning av ett avtal, i den mån de inte regleras i detta direktiv, eller rätten till skadestånd.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

Artikel 4
Harmoniseringsnivå

Medlemsstaterna ska inte behålla eller införa bestämmelser i sin nationella lagstiftning som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, inklusive strängare eller mindre stränga bestämmelser som ger en annan konsumentskyddsnivå, såvida inget annat föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 5
Tillhandahållande av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten

1. Näringsidkaren ska tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till konsumenten. Såvida inte parterna har kommit överens om något annat ska näringsidkaren tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utan onödigt dröjsmål efter avtalets ingående.
2. Näringsidkaren ska anses ha fullgjort sin tillhandahållandeskyldighet när
 - a) konsumenten, eller den fysiska eller virtuella funktion som konsumenten valt för ändamålet, ges tillgång eller åtkomst till det digitala innehållet eller ett medel som är lämpligt för att få tillgång till eller ladda ned det digitala innehållet,
 - b) den digitala tjänsten görs tillgänglig för konsumenten eller för den fysiska eller virtuella funktion som konsumenten har valt för ändamålet.

Artikel 6

Det digitala innehållets eller den digitala tjänstens avtalsenlighet

Näringsidkaren ska tillhandahålla konsumenten digitalt innehåll eller en digital tjänst som uppfyller kraven i artiklarna 7, 8 och 9, i tillämpliga fall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.

Artikel 7

Subjektiva krav på avtalsenlighet

För att vara avtalsenliga ska det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna i förekommande fall särskilt

- a) uppfylla kraven på beskrivning, kvantitet och kvalitet samt besitta funktionalitet, kompatibilitet, driftskompatibilitet och andra egenskaper i enlighet med avtalet,
- b) uppvisa lämplighet för det särskilda ändamål för vilket konsumenten behöver innehållet respektive tjänsten och som konsumenten informerade näringsidkaren om senast vid tidpunkten för avtalets ingående och som näringsidkaren har godtagit,
- c) levereras tillsammans med alla tillbehör, instruktioner, bland annat om installation, och allt kundstöd som föreskrivs i avtalet, och
- d) uppdateras i enlighet med avtalet.

Artikel 8
Objektiva krav på avtalsenlighet

1. Utöver att uppfylla eventuella subjektiva krav på avtalsenlighet, ska det digitala innehållet eller den digitala tjänsten
 - a) lämpa sig för de ändamål för vilka digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ normalt skulle användas, i tillämpliga fall med beaktande av befintlig unionsrätt och nationell rätt, tekniska standarder eller, i avsaknad av sådana tekniska standarder, tillämpliga sektorsspecifika branschregler,
 - b) vara av den kvantitet och kvalitet och besitta de egenskaper, inbegripet den funktionalitet, kompatibilitet, tillgänglighet, kontinuitet och säkerhet, som är normala för digitalt innehåll eller digitala tjänster av samma typ och som konsumenten rimligen kan förvänta sig med tanke på det digitala innehållets eller den digitala tjänstens karaktär, med beaktande av offentliga uttalanden som gjorts av eller på uppdrag av näringsidkaren eller andra personer i tidigare led i transaktionskedjan, i synnerhet i reklam eller på märkningen, om inte näringsidkaren visar att
 - i) näringsidkaren inte kände till, och rimligen inte kunde känna till, det offentliga uttalandet i fråga,

- ii) det offentliga uttalandet hade korrigerats vid tidpunkten för avtalets ingående på samma sätt som, eller på ett jämförbart sätt som, uttalandet gjorts, eller
 - iii) beslutet att förvärva det digitala innehållet eller den digitala tjänsten inte kunde ha påverkats av det offentliga uttalandet,
 - c) i tillämpliga fall tillhandahållas tillsammans med de tillbehör och instruktioner som konsumenten rimligen kan förvänta sig att få, och
 - d) överensstämma med de eventuella försöks- eller förhandsversioner av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten som näringsidkaren gjort tillgängliga före avtalets ingående.
2. Näringsidkaren ska säkerställa att konsumenten informeras om och tillhandahålls uppdateringar, inbegripet säkerhetsuppdateringar som är nödvändiga för att upprätthålla avtalsenligheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten under den tidsperiod som
- a) det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska tillhandahållas enligt avtalet, om avtalet föreskriver kontinuerligt tillhandahållande under en tidsperiod, eller
 - b) konsumenten rimligen kan förvänta sig, med tanke på det digitala innehållets eller den digitala tjänstens typ och ändamål och med beaktande av omständigheterna och avtalets natur, om avtalet föreskriver ett enskilt tillhandahållande eller en rad enskilda tillhandahållanden.

3. Om konsumenten underlåter att inom skälig tid installera uppdateringar som näringsidkaren tillhandahållit i enlighet med punkt 2 ska näringsidkaren inte vara ansvarig för någon bristande avtalsenlighet som följer enbart av bristen på den relevanta uppdateringen, förutsatt att
 - a) näringsidkaren informerat konsumenten om att uppdateringen finns att tillgå och om konsekvenserna av konsumentens underlåtenhet att installera den, och
 - b) konsumentens underlåtenhet att installera uppdateringen eller konsumentens felaktiga installation av den inte berodde på brister i de installationsanvisningar som näringsidkaren tillhandahållit.
4. Om avtalet föreskriver ett kontinuerligt tillhandahållande av digitalt innehåll eller en digital tjänst under en tidsperiod ska det föreligga avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten under hela denna period.
5. Bristande avtalsenlighet i den mening som avses i punkt 1 eller 2 ska inte anses föreligga om konsumenten vid avtalets ingående särskilt informerats om att en särskild egenskap i det digitala innehållet eller den digitala tjänsten avvek från de objektiva krav på avtalsenlighet som anges i punkt 1 eller 2, och konsumenten uttryckligen och separat godtog den avvikelsen vid avtalets ingående.
6. Såvida inte parterna har kommit överens om något annat ska digitalt innehåll eller en digital tjänst tillhandahållas i den senaste version som fanns tillgänglig vid den tidpunkt då avtalet ingicks.

Artikel 9

Felaktig integration av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten

Eventuell bristande avtalsenlighet till följd av felaktig integration av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i konsumentens digitala miljö ska betraktas som bristande avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten om

- a) det digitala innehållet eller den digitala tjänsten integrerades av näringsidkaren eller under näringsidkarens ansvar, eller
- b) det digitala innehållet eller den digitala tjänsten skulle integreras av konsumenten och den felaktiga integrationen berodde på brister i de integrationsinstruktioner som tillhandahållits av näringsidkaren.

Artikel 10

Tredje parts rättigheter

Om en begränsning till följd av en kränkning av en rättighet som tillkommer en tredje part, särskilt immateriella rättigheter, förhindrar eller begränsar användningen av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med artiklarna 7 och 8, ska medlemsstaterna säkerställa att konsumenten har rätt till de avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet som föreskrivs i artikel 14, såvida det inte i nationell lagstiftning föreskrivs att avtalet om tillhandahållande av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska förklaras ogiltigt eller upphävas i sådana fall.

Artikel 11
Näringsidkarens ansvar

1. Näringsidkaren ska vara ansvarig för varje underlåtenhet att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med artikel 5.
2. Om ett avtal föreskriver ett enskilt tillhandahållande eller en rad enskilda tillhandahållanden ska näringsidkaren vara ansvarig för all bristande avtalsenlighet enligt artiklarna 7, 8 och 9 som föreligger vid tidpunkten för tillhandahållandet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.2 b.

Om näringsidkaren enligt nationell rätt är ansvarig endast för en bristande avtalsenlighet som framkommer inom en tidsperiod efter tillhandahållandet, ska denna period vara minst två år från tidpunkten för tillhandahållandet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.2 b.

Om de rättigheter som fastställs i artikel 14 enligt nationell rätt också är, eller enbart är, föremål för en preskriptionsfrist, ska medlemsstaterna säkerställa att den preskriptionsfristen gör det möjligt för konsumenterna att utöva sin rätt till avhjälpande åtgärder i enlighet med artikel 14 vid bristande avtalsenlighet som föreligger vid den tidpunkt som anges i första stycket och som framkommer inom den tidsperiod som anges i andra stycket.

3. Om kontinuerligt tillhandahållande under en tidsperiod föreskrivs i avtalet ska näringsidkaren ansvara för bristande avtalsenlighet enligt artiklarna 7, 8 och 9 som uppstår eller framkommer inom den tidsperiod då det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska tillhandahållas enligt avtalet.

Om de rättigheter som fastställs i artikel 14 enligt nationell rätt också är, eller enbart är, föremål för en preskriptionsfrist, ska medlemsstaterna säkerställa att den preskriptionsfristen gör det möjligt för konsumenterna att utöva sin rätt till avhjälpande åtgärder i enlighet med artikel 14 vid bristande avtalsenlighet som uppstår eller framkommer under den tidsperiod som avses i första stycket.

Artikel 12

Bevisbörda

1. Bevisbördan med avseende på om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahållits i enlighet med artikel 5 ska åvila näringsidkaren.
2. I de fall som avses i artikel 11.2 ska bevisbördan med avseende på avtalsenligheten hos det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahållits vid tidpunkten för tillhandahållandet åvila näringsidkaren för en bristande avtalsenlighet som framkommer inom ett år från den tidpunkt då det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahölls.

3. I de fall som avses i artikel 11.3 ska bevisbördan med avseende på avtalsenligheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten inom den period under vilken det digitala innehållet eller den digitala tjänsten kommer att tillhandahållas enligt avtalet åvila näringsidkaren avseende en bristande avtalsenlighet som framkommer inom den perioden.
4. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas om näringsidkaren visar att konsumentens digitala miljö inte är förenlig med de tekniska krav som gäller för det digitala innehållet eller den digitala tjänsten och näringsidkaren har informerat konsumenten om dessa krav på ett klart och begripligt sätt innan avtalet ingicks.
5. Konsumenten ska så långt det rimligen är möjligt och nödvändigt samarbeta med näringsidkaren för att fastställa om orsaken till det digitala innehållets eller den digitala tjänstens bristande avtalsenlighet vid den tidpunkt som anges i artikel 11.2 eller 11.3, beroende på vad som är tillämpligt, står att finna i konsumentens digitala miljö. Denna skyldighet att samarbeta ska vara begränsad till de tekniskt tillgängliga medel som är minst ingripande för konsumenten. Om konsumenten underlåter att samarbeta, och om näringsidkaren på ett tydligt och begripligt sätt har informerat konsumenten om dessa krav innan avtalet ingicks, ska bevisbördan vad gäller huruvida den bristande avtalsenligheten förelåg vid den tidpunkt som anges i artikel 11.2 eller 11.3, beroende på vad som är tillämpligt, åvila konsumenten.

Artikel 13

Avhjälpande åtgärder vid underlåtenhet att tillhandahålla

1. Om näringsidkaren har underlåtit att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med artikel 5 ska konsumenten uppmana näringsidkaren att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten. Om näringsidkaren då inte tillhandahåller det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utan onödigt dröjsmål eller inom en ytterligare tidsperiod som parterna uttryckligen kommit överens om, ska konsumenten ha rätt att häva avtalet.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas och konsumenten ska ha rätt att omedelbart häva avtalet om
 - a) näringsidkaren har meddelat, eller det framgår lika tydligt av omständigheterna, att näringsidkaren inte kommer att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten,
 - b) konsumenten och näringsidkaren har kommit överens om, eller det framgår av omständigheterna i samband med avtalets ingående, att en viss tidpunkt för tillhandahållandet är viktig för konsumenten och näringsidkaren underlåter att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten senast eller vid denna tidpunkt.
3. Om konsumenten häver avtalet enligt punkt 1 eller 2 i denna artikel ska artiklarna 15–18 tillämpas i enlighet med detta.

Artikel 14

Avhjälpande åtgärder vid bristande avtalsenlighet

1. Vid bristande avtalsenlighet ska konsumenten ha rätt att få det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna att återställas till avtalsenlighet, att få ett proportionellt prisavdrag eller att häva avtalet på de villkor som anges i denna artikel.
2. Konsumenten ska ha rätt att få det digitala innehållet eller de digitala tjänsterna att återställas till avtalsenlighet, såvida inte detta skulle vara omöjligt eller skulle ge upphov till oproportionellt höga kostnader för näringsidkaren med beaktande av samtliga omständigheter i fallet, inbegripet
 - a) det värde som det digitala innehållet eller den digitala tjänsten skulle ha haft om det inte hade förelegat någon bristande avtalsenlighet, och
 - b) betydelsen av den bristande avtalsenligheten.
3. Näringsidkaren ska återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet enligt punkt 2 inom skälig tid från den tidpunkt då näringsidkaren har underrättats av konsumenten om bristen på avtalsenlighet, kostnadsfritt och utan att det innebär någon väsentlig olägenhet för konsumenten, med hänsyn till det digitala innehållets eller den digitala tjänstens natur och det ändamål för vilket konsumenten behövde det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

4. Konsumenten ska i samtliga följande fall ha rätt antingen till ett proportionellt prisavdrag i enlighet med punkt 5 om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahålls mot betalning av ett pris, eller att häva avtalet i enlighet med punkt 6:
- a) Åtgärden att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet är omöjlig eller oproportionell i enlighet med punkt 2.
 - b) Näringsidkaren har inte återställt det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet i enlighet med punkt 3.
 - c) Bristande avtalsenlighet framkommer trots näringsidkarens försök att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet.
 - d) Den bristande avtalsenligheten är så allvarlig att det är motiverat att omedelbart göra ett prisavdrag eller häva avtalet.
 - e) Näringsidkaren har meddelat, eller det framgår klart av omständigheterna, att näringsidkaren inte kommer att återställa det digitala innehållet eller den digitala tjänsten till avtalsenlighet inom skälig tid eller utan väsentlig olägenhet för konsumenten.
5. Prisavdraget ska stå i proportion till värdeminskningen på det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahölls konsumenten jämfört med det värde som det digitala innehållet eller den digitala tjänsten skulle ha om det hade förelegat avtalsenlighet hos innehållet eller tjänsten.

Om det i avtalet anges att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska tillhandahållas under en tidsperiod mot betalning av ett pris, ska prisavdraget avse den del av tidsperioden under vilken det inte förelåg avtalsenlighet hos digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

6. Om det digitala innehållet eller den digitala tjänsten tillhandahålls mot betalning av ett pris ska konsumenten ha rätt att häva avtalet endast om den bristande avtalsenligheten inte är ringa. Bevisbördan med avseende på om den bristande avtalsenligheten är ringa ska åvila näringsidkaren.

Artikel 15

Utövande av rätten att häva avtalet

Konsumenten ska utöva rätten att häva avtalet genom ett uttalande till näringsidkaren där konsumenten ger uttryck för sitt beslut att häva avtalet.

Artikel 16

Näringsidkarens skyldigheter vid hävning av avtal

1. Vid hävning av avtalet ska näringsidkaren återbetala alla belopp som erlagts i enlighet med avtalet till konsumenten.

I de fall där avtalet föreskriver att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska tillhandahållas under en tidsperiod mot betalning av ett pris och det förelåg avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten under en tidsperiod som föregick hävningen av avtalet ska näringsidkaren till konsumenten återbetala endast den andel av det betalade priset som motsvarar och står i förhållande till den tid under vilken det inte förelåg avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, och en eventuell del av priset som konsumenten erlagt i förskott för en eventuell avtalsperiod som skulle ha återstått om avtalet inte hade hävts.

2. Näringsidkaren ska fullgöra de skyldigheter i fråga om konsumentens personuppgifter som är tillämpliga enligt förordning (EU) 2016/679.
3. Näringsidkaren ska avhålla sig från att använda något annat innehåll än personuppgifter som tillhandahållits eller skapats av konsumenten vid användning av det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahållits av näringsidkaren, med undantag för innehåll som
 - a) inte har något annat användningsområde än det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahållits av näringsidkaren,
 - b) endast rör konsumentens verksamhet vid användning av det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahållits av näringsidkaren,
 - c) har aggregerats med andra uppgifter av näringsidkaren och inte kan delas upp eller endast med oproportionella ansträngningar, eller

d) har genererats gemensamt av konsumenten och andra, och andra konsumenter kan fortsätta att använda innehållet.

4. Med undantag för de situationer som avses i punkt 3 a, b eller c ska näringsidkaren, på konsumentens begäran, för konsumenten tillgängliggöra annat innehåll än personuppgifter, som tillhandahållits eller skapats av konsumenten vid användning av det digitala innehåll eller den digitala tjänst som tillhandahållits av näringsidkaren.

Konsumenten ska ha rätt att hämta detta digitala innehåll kostnadsfritt, utan hinder från näringsidkarens sida, inom skälig tid och i ett allmänt använt, maskinläsbart format.

5. Näringsidkaren får förhindra varje framtida användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten från konsumentens sida, särskilt genom att göra det digitala innehållet eller den digitala tjänsten otillgängligt för konsumenten eller genom att avaktivera konsumentens användarkonto, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 4.

Artikel 17

Konsumentens skyldigheter vid hävning av avtal

1. Efter hävningen av avtalet ska konsumenten avstå från att använda det digitala innehållet eller den digitala tjänsten och avstå från att göra detta tillgängligt för tredje parter.

2. Om det digitala innehållet tillhandahållits på ett fysiskt medium ska konsumenten på begäran av näringsidkaren, och på dennes bekostnad, återlämna det fysiska mediet till näringsidkaren utan onödigt dröjsmål. Om näringsidkaren beslutar att begära att det fysiska mediet ska återlämnas, ska begäran göras inom 14 dagar från den dag då näringsidkaren informerades om konsumentens beslut att häva avtalet.
3. Konsumenten ska inte vara skyldig att betala för eventuell användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten under den period som föregår hävningen av avtalet, och under vilken det inte förelåg avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

Artikel 18

Tidsfrister och återbetalningsmetoder för näringsidkaren

1. En återbetalning som näringsidkaren är skyldig att göra till konsumenten enligt artikel 14.4 och 14.5 eller 16.1, till följd av ett prisavdrag eller hävning av avtalet, ska ske utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inom 14 dagar från den dag då näringsidkaren informerades om konsumentens beslut att återbeta sin rätt till ett prisavdrag eller sin rätt att häva avtalet.
2. Näringsidkaren ska vid återbetalningen använda samma betalningsmetod som konsumenten använde för att betala det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, såvida inte konsumenten uttryckligen samtycker till något annat och förutsatt att konsumenten inte åsamkas några avgifter till följd av en sådan återbetalning.

3. Näringsidkaren får inte ålägga konsumenten någon avgift för denna återbetalning.

Artikel 19

Ändring av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten

1. Om avtalet föreskriver att det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för konsumenten under en tidsperiod, får näringsidkaren ändra det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utöver vad som är nödvändigt för att upprätthålla avtalsenligheten hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med artiklarna 7 och 8, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Avtalet medger, och ger ett giltigt skäl till, en sådan ändring.
 - b) Ändringen görs utan extra kostnader för konsumenten.
 - c) Konsumenten har informerats om ändringen på ett tydligt och begripligt sätt.
 - d) Konsumenten har, i de fall som avses i punkt 2, informerats i skälig tid på ett varaktigt medium om egenskaperna hos och tidpunkten för ändringen, och om rätten att säga upp avtalet i enlighet med punkt 2 eller om möjligheten att behålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utan en sådan ändring i enlighet med punkt 4.

2. Konsumenten ska ha rätt att säga upp avtalet om ändringen inverkar negativt på konsumentens tillgång till eller användning av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, såvida det inte rör sig om negativ inverkan endast i obetydlig utsträckning. I så fall ska konsumenten ha rätt att häva avtalet utan kostnad inom 30 dagar från mottagandet av informationen eller från den tidpunkt då det digitala innehållet eller den digitala tjänsten ändrades av näringsidkaren, beroende på vilket som infaller senast.
3. Om konsumenten häver avtalet i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska artiklarna 15–18 tillämpas i enlighet med detta.
4. Punkterna 2 och 3 i denna artikel ska inte tillämpas om näringsidkaren har gjort det möjligt för konsumenten att utan extra kostnad behålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten utan ändring, och det fortfarande föreligger avtalsenlighet hos det digitala innehållet eller den digitala tjänsten.

Artikel 20

Regressrätt

Om näringsidkaren hålls ansvarig gentemot konsumenten på grund av underlåtenhet att tillhandahålla det digitala innehållet eller den digitala tjänsten eller på grund av en bristande avtalsenlighet till följd av en handling eller en underlåtenhet av en person i tidigare led i transaktionskedjan, ska näringsidkaren ha rätt att rikta regressanspråk mot den eller de ansvariga personerna i kedjan av kommersiella transaktioner. Vilken person som näringsidkaren har rätt att rikta anspråk mot samt relevanta åtgärder och villkor för utövandet av denna rätt ska fastställas i nationell rätt.

Artikel 21
Efterlevnadsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga och effektiva medel för att säkerställa efterlevnaden av detta direktiv.
2. De medel som avses i punkt 1 ska omfatta bestämmelser varigenom ett eller flera av följande organ, i enlighet med vad som fastställs i nationell rätt, får väcka talan enligt nationell rätt inför domstol eller behöriga förvaltningsmyndigheter för att säkerställa att de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv tillämpas:
 - a) Offentliga organ eller deras företrädare.
 - b) Konsumentorganisationer som har ett berättigat intresse av att skydda konsumenter.
 - c) Branschorganisationer som har ett berättigat intresse av att vidta åtgärder.
 - d) Organ, organisationer eller sammanslutningar utan vinstsyfte som är verksamma inom området skydd av registrerades rättigheter eller friheter enligt definitionen i artikel 80 i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 22

Tvingande natur

1. Om inte annat föreskrivs i detta direktiv får inget avtalsvillkor som, till konsumentens nackdel, utesluter tillämpningen av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv, avviker från dem eller ändrar deras verkan innan konsumenten uppmärksammar näringsidkaren på det uteblivna tillhandahållandet eller bristen på avtalsenlighet, eller innan näringsidkaren uppmärksammar konsumenten på ändringen av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten i enlighet med artikel 19, vara bindande för konsumenten.
2. Detta direktiv ska inte hindra näringsidkaren från att erbjuda konsumenten avtalsvillkor som ger ett bättre skydd än vad som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 23

Ändringar av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG

1. I bilagan till förordning (EU) 2017/2394 ska följande punkt läggas till:

”28. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/... av den ... om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster (EUT L ..., s. ...)”.⁺”

⁺ EUT: Vänligen för in detta direktivs nummer, datum och EUT-hänvisning i texten.

2. I bilaga I till direktiv 2009/22/EG ska följande punkt läggas till:

”17. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/... av den ... om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster (EUT L ..., s. ...)”.⁺”

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [den första dagen i den månad som motsvarar den månad som följer på perioden av två år efter det att detta direktiv trätt i kraft] anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den ... [den första dagen i den månad som motsvarar den månad som följer på perioden av två år och sex månader efter det att detta direktiv trätt i kraft].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

⁺ EUT: Vänligen för in detta direktivs nummer, datum och EUT-hänvisning i texten.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

2. Bestämmelserna i detta direktiv ska tillämpas på tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster vilket äger rum från och med den ... [den första dagen i den månad som motsvarar den månad som följer på perioden av två år och sex månader efter det att detta direktiv trätt i kraft], med undantag för de bestämmelser som införlivar artiklarna 19 och 20 i detta direktiv och som ska tillämpas endast på avtal som ingås från och med den dagen.

Artikel 25

Översyn

Kommissionen ska senast den ... [fem år efter det att detta direktiv trätt i kraft] se över tillämpningen av detta direktiv och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet samt för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska bland annat behandla argumenten för en harmonisering av regler tillämpliga på avtal om annat tillhandahållande av digitalt innehåll eller digitala tjänster än det som omfattas av detta direktiv, inbegripet avtal om tillhandahållande mot prestation i form av reklam.

Artikel 26
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande